CENTURIA FABRICIORUM

Scriptis clarorum,

Qui jam diem suum obierunt;

Collecta

à

JO. ALBERTO FABRICIO,

D. & Prof. Publ.

Boëthius lib. 2. Consolat. metro 7.

Ubi nunc fidelis ossa Fabricii manent?
Quid Brutus, aut rigidus Cato?
Signat superstes fama tenuis pauculis
Inane nomen litteris.

HAMBURGI,
Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,
Litteris Schultzianis.
Anno cIɔ Iɔ cc vIIII.

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Digitized by Google

VIRO
SUMME REVERENDO

D. GEORGIO HENRICO GOEZIO,

Eccleſiarum Lubecenſium Superintendenti digniſſimo;

Bayeriſche Staatsbibliothek München

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

SEreno, ut confido, vultu excipies, Vir Venerande ac juxta humaniſſime, Fabricios hoſce, centuriatim ad Te, velut ad comitium litterarium confluentes, qui non ita pridem memoriam Schmidiorum erudita lucubratione

Digitized by Google

prosecutus es, atque edita de claris Schmidiis diatriba demonstrasti nec Fabricios Te amore Tuo, curave indignos habere. Ego quidem cum animi caussa proximis diebus numerum hunc scriptorum mihi cognominum collegi, fateor neminem me invenisse, quem faventiorem vel sperarem illis, vel meliorem exoptarem Patronum quam Te, qui & æstimator es ingeniorum æquissimus, & intelligentissimus judex. Neque te fugit, qui tot præclarorum virorum, tot rerum scitu dignissimarum memoriam laudabili studio ab oblivione quotidie

vindi-

Digitized by Google

vindicas, quam ſit totum genus hoc ſcribendi, quo eorundem nominum homines inter ſe diſtinguuntur, non modo utile, atque ut ad omnem, ita litterariam quoque hiſtoriam illuſtrandam neceſſarium, ſed exemplo ſuo ac ſuffragatione etiam probatum præclaris viris. Horum igitur veſtigiis, & Tuo potiſsimum inſiſtens, ſpero me ab humanitate Tua impetraturum, ut locum huic Centuriæ concedas in Contubernio Tuo, ſuaviſſimo Muſarum ſacello, mihi vero inter eos qui Te ſincere colunt, & de Tuo ſibi favore ac voluntate gratulantur. DEUS

Digitized by Google

ter Opt. Maximus ſumme Rev. Amplitudinem Tuam Eccleſiæ bono & litterarum ſoſpitem ac vegetum ſervet, ut quam diutiſſime & illi decori, & his ornamento eſſe queas. Scripſi Hamburgi XII. Cal. Januarii Anni imminentis cIↃ IↃ CC vIIII. qui Tibi & Tuis illuceſcat precor quam auſpicatiſſimus.

CEN-

Digitized by Google

CENTURIA
FABRICIORUM
Scriptis Clarorum,
Qui jam diem suum obierunt.

ADOLPHUS FABRICIUS, cujus extant Homiliæ vernaculo ſermone editæ de perditis hominum moribus conquerentes. Zwölff Predigten wider die böse Welt. Caſſelis 1646. 4. 1672. 4. Dicavit eas Erneſto Haſſiæ Landgravio, cui fratrique ejus Chriſtiano a ſacris fuit, cum A. 1635. iter facerent per Belgium, Angliam, Galliam & Italiam. Deinde verbi Divini in Haſſia Miniſter.

ALBINUS FABRICIUS Muſicæ artis peritus, cujus Cantiones ſacræ, ſex Vocum, viderunt lucem Græcii, Stiriæ capite, A. 1595. 4.

ALEXANDER FABRICIUS Anglus, Auctor deſtructorii Vitiorum editi Venetiis A. 1582, ut Lugdunenſem ac Pariſienſem editionem omittam. Vide ſi placet Antonii Wood Antiquitates Oxonienſes T. 2. p. 75.

Digitized by Google

ANDREAS FABRICIUS, *Leodius, Philosophiam & Theologiam à Gothofredo fratre (de quo libro de Ingolstadiensis Academiæ Professoribus multa Valentinus Rotmarus) aliisque didicit. Doctor Theologus Lovanii renunciatus, ab Othone Cardinali Augustano evocatus, Romæ per sexennium Oratorem egit Pio V. Pontifice Max. Post à Consiliis fuit Alberto ejusque Filio Ernesto Catholicis Bojorum Ducibus, donatus ab iisdem amplissima Ecclesiæ Collegiatæ, ut vocant, Præpositum apud veterem Oetingam. Obiit Anno Domini cIↃ IↃ LXXXI.* Hæc de Andrea Fabricio Valerius Andreas in Bibliotheca & Franciscus Sweertius in Athenis Belgicis. Fuit vero Fabricius iste inter præcipuos Ecclesiæ nostræ hostes, ut patet ex ejus *Harmonia Augustanæ confessionis* Colon. 1573. & 1578. fol. quo volumine Cochlei, Hofmeisteri aliorumque in D. Lutherum & Melanchthonem calumnias recoxit. Ex hac Harmonia petierunt Moguntini cum A. 1598. ederent Andreæ Fabricii Leodii von Röm. Kayserl. Majest. Caroli V. und der Catholischen Fürsten Antwort auf die Articul Augspurgischer Confession. Et Jesuitæ Dillingenses, qui idem scriptum Pontificiorum Doctorum, quod in Comitiis Augustanis Confessioni nostratium oppositum est, produxere ac sparserunt in vulgus. Cum enim post editam compositionem pacis JCtorum ut se vocant Dillingensium, qui pace religiosa nostros contineri tanquam parum fideles scilicet Augustanæ Confessionis socios nolebant, Theologi Saxonici eis opposuissent Apologiam

giam pupillæ Evangelicæ, nothwendige Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs Evangelischer Chur-Fürsten und Stände Augapffels / Jesuitæ A. 1629. illud quod dixi scriptum Pontificiorum doctorum ediderunt sub titulo: Andreæ Fabricii Brill auf den Evangelischen Augapffel. Hinc nostri Apologiam Augustanæ Confess. Melanchthone auctore pridem scriptam & à Justo Jona versam Germanice, fecerunt recudi, reposueruntque sub titulo Augapffels Brillen-Putzer. Omitto alia à Jesuitis circa idem tempus jactata hujusmodi titulis: Ausbutzer des Brillenbutzers aus dem vierten motiv Marggraf von Badens Bekehrung. Scharfes Kundes-Aug durch Georg Landherrn. Uberschlag über den starensichtigen Augapffel / durch Laurentium Forer. Wer hat das Kalb ins Auge geschlagen / oder ein Send-Schreiben D. Luthers an seine Diener am Wort/daß die Augspurgische Confeßions-Verwandten den Frieden im Heil. Römischen Reich ümstürtzen. Neuer Starenstecher Oculist und Kälber-Artzt. Zungen-Schlitzer / daß die Prædicanten Krafft des Religion-Friedens den Pabst nicht dürfen Antichrist nennen. Es müsts wol eine Kuhe lachen daß die Protestirenden Fürsten in dem Tractat / wer hat das Kalb ins Auge geschlagen / nicht gelästert worden sind/ durch M. Conr. Andreæ. Vicissim nostri opposuerunt adversariis præclaram illam Apologiam majorem pupillæ Evangelicæ, Nochmahlige unvermeidliche gründliche Haupt-Vertheidigung des Augapffels A. 1630. cujus insignis operis auctorem esse Mat-

 thiam

thiam Hoë, qui gloriosiss. Elect. Sax. Joh. Georgio I. tum erat a sacris, docuit nos Reverendus & de memoria Theologorum Ecclesiæ nostræ reque adeo litteraria omni mentissimus civis atque amicus noster Henricus Pippingius, in Arcanis Bibliothecæ Thomanæ Lips. retectis & in Epistola ad V. C. Thomam Crenium quæ dissertationibus ejus juvenilibus subjicitur. Prætereo alia, Dillingensibus opposita, ut libellum cujus titulus Dillingischer Kälber-Artzt / ein Brief Ignatii Lojolæ an die Jesuwider / daß sie unruhige Aufwiegler und Friedenstörer seyn. Item alium hac epigraphe: Unförmlicher Augen-Wimper Dan. Klemnitii Banstedensis, tertiumque hac inscriptione: Die neuesten Gläser in die alte Brill / das ist / zwey Tractätlein / 1) wider das Pabstthum zu Rom vom Teufel gestifftet / 2) Beweiß aus den Schrifften der alten Vorfahren / daß der Pabst der Antichrist sey. Quibus Necessariam depulsionem à Wilh. Lysero vulgatam & Benedicti Carpzovii Vindicias juridico politicas Theologorum Lutheranorum, & Hermanni Conringii libros duos de pace civili inter Imperii ordines religione dissidentes perpetuo conservanda, sub Theologi Austriaci vulgatas nomine adjungere liceret, nisi revertendum esset ad Andream Fabricium, qui præterea *Catechismum Romanum* notationibus & quæstionibus dilucidatum edidit Antwerpiæ 1574. 8. recusum sæpius ut A. 1591. 1600. 1611. &c. Carmine quoque valuisse testantur tres ejus tragœdiæ *Religio patiens* Colon. 1566. 8.

Samson

Samson ibid. 1669. 8. & *Jerobeam rebellans* Ingolstad. 1585. 8. In his quoque mirum fervorem suum odiumque in eos quos putat hæreticos tantum non ubique prodit.

Alius ANDREAS FABRICIUS Ducum Borussiæ à Consiliis & vice Cancellarius Regiomontanus, defunctus A. 1602. De hoc adi sis Pauli Freheri theatrum Viror. eruditorum p. 957.

Alius ANDREAS FABRICIUS Georgii Fabricii Chemnicensis, de quo infra, frater, pastor primo Nordhusanus deinde Islebiensis, scripsit *Christum lacrymantem* Witeb. 1551. carmine. Bericht von Gesetz GOttes/ seinem rechten Brauch und Mißbrauch/ sonderlich was die Gläubigen und Gerechten belanget/ wider etliche Gotteslästerliche Propositiones die jetzt allenthalben ausgestreuet werden. Islebiæ 1569. 8. Tum alia nonnulla, ut Send-Brief an die Pfarr-Kinder der Gemeine Christi in Nordhausen. A. 1570. 8. Hauß-Kirche/ 1586. 8. Landtags-Predigten ꝛc.

Alius ANDREAS FABRICIUS Archidiaconus Ecclesiæ ad S. Johannis templum Magdeburgi, cujus manes concione funebri typis exscripta A. 1685. decoravit Henricus Matthias de Broke ὁ μακαρίτης. De scriptis ejus in vitæ curriculo p. 54. hæc referuntur: Sonderlich hat er seine Predigten mit allen Fleiß studiret/ unter andern aber nebst denen Sonntags-Predigten über die gewöhnlichen Episteln den Catechismum und die geistreichen Episteln Judä und Jacobi durchgepredigt/ inglei-

ingleichen das Buch Tobiä / Jesus Sirach / das Hohelied Salomonis / und bey der Paßions-Erklärung manchen schönen geistreichen Gesang / wie auch bey Renovirung dieser Kirchen die Offenbahrung Johannis erkläret / zugeschweigen derer wolgemeinten Gewissens-Predigten / welche er auch / so ihm GOtt das Leben gefristet hätte / der gelahrten Welt öffentlich auf Einrathen gelehrter Theologen und anderer Prediger / unter derer Censur sie allbereits gewesen / darzulegen gesonnen war / ingleichen viel andere Biblische Bücher / welche der Gemeine zum besten einfältig ausgelegt worden. Wie auch letztens den Christlichen Glaubens-Gesang / mit welchen und sonderlich den letzten Worten er seine letzte Predigt geschlossen: **Ist bereit uns ein Leben in Ewigkeit.** Martinus Lipenius Vir diligentissimus in Bibl. Theologica tanquam typis exscripta memorat ejus, den geistlichen Bußkrantz / & Epistolische Gewissens-Postill / quæ non vidi.

ANTONIUS FABRICIUS, cujus Theoria & Praxis beneficiorum lucem vidit Turnoni in Occitania Galliæ provincia A. 1616.4.

Alius ANTONIUS FABRICIUS Montipolitanus, cujus puerilem in siderali scientia hallucinationem perstringit Jo. Keplerus in præfat. ad hyperaspisten.

ARNOLDUS FABRICIUS Aquitanus, Ejus Epistolæ una cum Joannis Gelidæ Valentini Epistolis & carminibus editæ sunt Rupellæ A. 1551.4.

BALTHASAR FABRICIUS Medicus scripsit Opusculum Physiologicum & Medicum libris tribus

bus distinctum de corporis humani temperamentis & sex rebus non naturalibus, cum Appendice de litteratorum tuenda ac restituenda valetudine. Amstelod. 1629. 8. Res non naturales à Medicorum filiis vulgo appellantur, quas Galenus causas salubres & conservatrices appellat, ut aërem quem spiramus, victum quo utimur atque id genus alia.

FABRI II BARTOLETI Encyclopædia Hermetico dogmatica lucem vidit Bononiæ *A.* 1619. 4.

BASILIUS FABRICIUS ZIKZAI, Rector Scholæ Patachiensis Simlero memoratur, traditurque scripsisse *A.* 1568. refutationem Argumentorum Lucæ Agriensis. Nec Lucas ille nec Basilius aliunde mihi notus.

BERNARDUS FABRICIUS Musicæ artis haud ignarus, cujus tabulaturæ quas vulgo vocant, seu vocum moduli notis Musicis descripti accommodatique variis instrumentis Musicis prodiere *Ar*gentorati 1677. fol.

FABRICIUS BODERIANUS. Vide infra in GUIDONE.

FABRICIUS BONONIENSIS, Poëta & Rhetor Circa A. C. MCCX.

FABRICIUS BRANCURTIUS, Candidissimo Vir ingenio & Musis assidue deditus celebratur ab Angelo Caninio in Epistola ad Matthæum Priulum quam præclaro suo Hellenismo sive Græcæ linguæ institutioni præmisit.

FABRICIUS BRITIUS Italus è Societate Jesu,

su; *A.* 1656. defunctus edidit Synopsin Scripturæ S. universæ ex probatis Auctoribus excerptam: Genevæ 1645. 12.

CAIUS FABRICIUS Caji F. Caji N. LUSCINUS Censor Romæ cum Q. Æmilio Pappo & ter Consul, Dux etiam ipse inclytus, quo Romani feliciter usi sunt in bello adversus Pyrrhum; quo ipso teste *ille fuit Fabricius qui difficilius ab honestate quam Sol à suo cursu averti posset.* Unde Claudianus:

-- -- & nulli pervia culpæ
pectora Fabricii. -- --

In Apostolii Proverbiis XV.29. *ὕλε χθὲς τὸ χρυσίον, ὕλε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.* Alios Fabricios in veterum monumentis celebratos de industria mitto, quia solos litteris claros hoc loco colligere animus est. Vide illos si placet in Gruteriano Indice, in Glandorpii Onomastico Rom. & in Sponii Miscell. p. 98. 99. Hunc vero Cajum Fabricium singularem virum ob virtutem quavis præstantiorem eruditione omittere non potui. Memorat & Cicero Cajum quendam Fabricium, Luciumque fratres ex municipio Aletrinate, sed in illos tanquam pessimos homines invehitur Oratione pro *A.* Cluentio.

FABRICIUS CAMPOLINUS Veronensis. Cum Ludovicus XIV. Galliæ Rex Regis Hispaniæ Philippi IV. filiam Annam Teresiam duxisset A. 1660. sub Fabricii hujus nomine prodiit liber Gallica lingua hoc titulo: *Discours de la con-*

tra-

Digitized by Google

·ieté d' humeurs qui se trouve entre de certaines :ions, & singulierement entre la Françoise & spagnole, traduit de l' Italien de Fabricio Cam-ni Veronois. Sed auctor hujus libri, (non tum interpres) est Franciscus Mottæus Va-ius inter cujus opera plus simplici vice prodiit: nonnulla eum hausisse observatum est ex pto ejusdem argumenti quod Hispanice à Ca-o Garsia, tum cum Ludovicus XIII. Annam panicam duxisset editum atque Italicè transla-n extat, qua de re consulere licet V.C. Petrum lium in responsionibus quas vocat ad quæsita minis è Provincia Tomo I. capite XIV. p. 94.

CAROLUS FABRICIUS JUSTINIANUS :nuensis scripsit Hetrusca lingua vitam Julii tiniani Adjaciensis in Corsica Episcopi. Rom. 67. 4.

CHRISTOPHORUS FABRICIUS, Neoco-ensis Ecclesiæ Minister, Catechismum Gallice idit Genevæ, ut refert Simlerus.

CONRADUS FABRICIUS, cujus disputa-ones ex universo jure Romani Imperii desum-æ viderunt lucem Marpurgi *A.* 1637. 4.

CONRADUS HENRICUS FABRICIUS li-ello vernaculo victoriam Jacobi Patriarchæ in emplum quod imitarentur proposuit afflictis:)er siegende Jacob 12. Edidit & dissertationem locum Ephes. II. 20. Lips. 1659. 4.

DANIEL FABRICIUS librum de Islandia & rœnlandia vulgavit Rostochii *A.* 1616. 8. cui

Epi-

Epiſtolam pro patria defenſoriam oppoſuit Arngrimus Jonas Islandus, excuſam Hamburgi *A.* 1618. 4.

Alius DANIEL FABRICIUS, cujus Homiliæ in Paſſionem & Reſurrectionem JESU CHRISTI *A.* 1640. & 1661. editæ ſunt Baſileæ forma chartarum quadruplicata.

DAVID FABRICIUS *A*ſtrologiæ non incurioſus, qui ſuis ſe oculis incolas Lunæ obſervaſſe temere jactavit, teſte Joanne *A*rgolo & Hieronymo Vitali.

EBERHARDUS FABRICIUS Gailium Enucleatum ſive repetitionum librum in Gailii Obſervationes practicas edidit Col. 1661. cæteriſq; Gailii annotatoribus præfertur ab Erico Mauritio τῷ μακαρίτῃ in præfat. ad Conſilia Kiloniensia. Eidem Eberhardo debemus Gloriam Fuldæ, ſive vitam & res geſtas *A*bbatum Fuldenſium quotquot à fundata *A.* 1644. *A*bbatia præfuerunt. Gieſſæ *A.* 1655. 8.

ERICUS FABRICIUS Holmienſis, cujus hæc referuntur à Johanne Schefero in Svecia litterata: Introductio Hiſtorica, oſtendens quomodo Europa, *A*ſia & *A*frica à filiis & poſteritate Noæ ſucceſſione temporis fuerint occupatæ & poſſeſſæ. Holmiæ 1615. 8. Canon Theologicorum principiorum. *A.* 1616. Eteometrum, demonſtrans annorum ſupputationis & varietatem & difficultatem ab exordio Mundi ad nativitatem Chriſti, proſa & ligate. *A.* 1617.

ERNESTUS FRIDERICUS FABRICIUS

Medi-

Medicinæ Galenicæ atque Hermeticæ anatomen Philosophicam prælis subjecit Francofurti 1633. fol.

ESCHILLUS FABRICIUS Scholæ Braheæ in Svecia Rector, sermone patrio publicavit excerpta de miraculis quæ contigerunt à temporibus Antonini Pii ad Rudolphum Imperatorem, collecta ex Historia Christiani Matthiæ. Winsingoburgi *A.* 1671. 8.

FRANCISCUS FABRICIUS Marcoduramus, ex agro Juliacensi dioecesis Coloniensis: præceptoribus usus Hadr. Turnebo ac Petro Ramo Gymnasii Dusseldorpiensis in Montensi Ducatu Rector, vir Græce latineq; doctissimus obiit 25. Martii *A.* 1573. ætatis 47. laudatus Thuano libro LVI. *A.* Schotto IV. 2. Tullianar. quæst. Martino Hanckio lib. 2. de Rom. rerum Scriptoribus p. 144. Valerio Andreæ Bibl. Belg. p. 273. Sweertio Athen. Belg. p. 243. In monumentis ejus familiam ducit *Historia Vitæ Ciceronis* summo studio scripta & digesta per Consules, quæ Jacobo Fabricio perperam tribuitur à Beughemio in Bibliographia Historica p. 87. & post primam editionem Colon. 1563. 8. non modo sæpius prodiit separatim, sed & præstantissimis Ciceronis Editionibus præmissa est, ut Venetæ Manutiorum, & Gruterianæ, itemque Schrevelianæ & locis aliquot integrior Gronovianæ. Editiones quasdam annotavit Thomas Crenius V. C. parte 2. animadversionum Philologico Hist. p. 193. sq. Quod vero ibidem legas Franciscum hunc Fabricium fuisse

patre natum M. Johanne Fabricio Bolando, qui motus Monaſterienſes Anabaptiſtarum *A.* 1546. deſcripſit, & Franciſco Walderto ejuſdem Monaſterii Epiſcopo inſcripſit, à quo etiam filium ſuum Franciſci nomine inſigniverit, hoc non poſſum conciliare cum Jo. *A*rcomii Hagienſis Epigrammate quod præceptori ſuo Franciſco Fabricio ſcriptum refert Valerius *A*ndreas, in hoc enim fabri ferrarii filius fuiſſe haud obſcure traditur, niſi id ad alterum Franciſcum Fabricium referri potius debet.

Fabricius fabricatur opes juvenilibus annis,
Cujus erat genitor non minus arte faber.
Sed quanto vili meus præſtat corpore, tanto
Ingenii patrem dexteritate præit.
Cecropiæ nunquam genitor juga ſacra ſubivit,
Cum Siculo excudit filius arma Deo.
Palladis inq; arces adſumma cacumina ſcandit,
Unde hominum errrores corrigit atq; videt.
Ergo Fabricius gemino ſic munere cinctus,
Et belli & pacis tempore tutus erit.
Cecropiæ auxilium te adverſum Zoile præſto eſt,
Te adverſum Martem Muloiber arma gerit.

Quæ præterea de noſtro Crenius Codici Hiſtoriæ Ciceronis à viro docto adſcripta reperit, hæc ſunt: *Fratrem Philippum habuit. In bonis litteris ab ineunte ætate innutritus Lutetiæ Petrum Ramum audivit. Poſt Johannem Monhemium Elverfeldenſem primum Duſſeldorpienſis Gymnaſii à Wilhelmo*

helmo Cliviæ, Juliæ, Montiũ Duce Anno CIↃ IↃXLIII. constituti Rectorem, ipso ætate & laboribus fracto, anno CIↃ IↃ LXIII. moderamen ejus subiit. Et post mortem illius quæ IX. Sept. Anno CIↃ IↃ LXIV. accidit, solus habenas ejus cum Betulæo & Orydrio Collegis capessivit. Hunc magni Viri Carolus Utenhovius, Pater & filius, Adrianus Turnebus Gallus, Adrianus Junius, Blotius, Theodorus Zwingerus, Paulus Melissus, Guil. Xylander, Pithopœus, Dionys. Lambinus, aliique ob eximiam & raram eruditionem coluerunt. Sed ecce tibi alia Francisci hujus Fabricii scripta:

Annotationes in Pub. Terentii Comœdias, Antw. 1567. 12. una cum Mureti notis in eundem Comicum & Lips. 1574. 1580. 8. Etiam in titulo editionis Terentii Pareanæ A. 1619. 4. memorantur sed in libro ipso frustra eas quæsiveris.

In Tusculanas Ciceronis quæstiones. Colon. 1569. & 1583. 8.

In Orationes Ciceronis pro Q. Ligario, 1. & 2. Verrinam, pro lege Manilia, pro M. Fontejo, pro Milone, de aruspicum responsis & de provinciis Consularibus. ibid. & Dusseldorp. 8.

In Pauli Orosii Historiam Scholia. Colon. 1573. 8. & Moguntiæ 1615. 8. quam editionem recognovit Andreas Schottus.

Disciplina Scholæ Dusseldorpiensis. Dusseldorp. 1566. 8.

Transtulit quoque latine *Lysiæ Orationem pro Eratosthenis cæde*, itemque alteram *funebrem*, nec non Plutarchi librum de puerorum institu-

tione, additis notis. Antwerp. 1562. 8. ad A. 1573.

Fallitur porro Antonius Teisserius V. C. qui in additionibus ad Elogia Thuanea T. 1. p. 406. illum quem Thuanus laudat Fabricium diversum facit à Marcodurano. Sed alius, opinor, fuit Franciscus Fabricius cujus *de motibus sub Henrico III. Gallicis* A. 1587. 8. editus liber fertur.

Alius certe est FRANCISCUS FABRICIUS Ruræmondanus Medicus Aquisgranensis, quem à Græcarum litterarum peritia celebrat Valerius Andreas. Ejus scripta sunt:

De balaeorum naturalium, maxime eorum quæ sunt Aquisgrani & Porceti *natura & facultatibus*, tum qua ratione illis utendum sit, libellus Colon. 1546. 8. 1564. 4. 1616. 8.

Consilia de Arthritide inter consilia doctorum Virorum de hoc argumento collecta ab Henrico Garetio Lovaniensi. Francof. 1592. 8.

Tragœdia *Gregorii Nazianzeni*, quæ *CHRISTUS patiens* inscribitur, *latinis versibus* reddita. Colon. & Antw. 1550. 8.

Fovet & hodie Pastorem & Professorem Theologum Franciscum Fabricium Leida, cujus Oratio inauguralis de CHRISTO unico & perpetuo Ecclesiæ fundamento lucem vidit sub auspicium Anni 1706. Verum de solis illis me dicendum suscipere memini Fabriciis, qui diem jam suum obierunt.

FRIDERICUS FABRICIUS Corpus Juris Cameralis vulgavit Francof. 1623. 4. descriptum

itum magnam partem è Jo. Forsteri Processu Camerali qui prodiit Mülhusæ 1606. 4. ut notatum Vincentio Placcio τῷ μακαρίτῃ in theatro Pseudonymorum p. 287.

Alius FRIDERICUS FABRICIUS Gedanensis qui Vincentii Fabricii Patris sui Opuscula ost ipsius fata junctim edidit Lipsiæ A. 1685. . ut dicam infra in Vincentio.

Alius FRIDERICUS FABRICIUS Doctor c Pastor ad S. Nicolai Templum & Senior Sacri Ministerii Sedinensis, denatus A. 1703. ætas 62. cujus vitæ summa capita referunt Historicæ relationes Hamburgenses A. 1704. p. 70. q. Nova litteraria maris Baltici A. 1704. p. 71. q. & D. Jo. Georgius Roserus in programmate uod Memoriis Theologorum integrum p. 1511. iseruit Ecclesiastes Lipsiensis jam supra ex meto nobis laudatus Henricus Pippingius. Edita) eo sunt Carmina varia & poëmata vernaculo iomate non infeliciter composita, & Homiliæ. 'ertit etiam latine juvenis admodum Davidis imchi Rabbini commentarium in Malachiam, : dissertationes Theologicas vulgavit de fide emonum, Jen. 1663. & de Samaritanismo Ponficio Sociniano Fanatico. Witeb. 1691.

GABRIEL FABRICIUS cujus extat respon) ad Bezam Vezelium quem Ecebolium appelt. Prodiit libellus Paris. 1567. 8.

GEORGIUS ANDREAS FABRICIUS post ia officia Scholastica cum laude gesta ab A. 526. Rector Mülhusinus, in Horis suis subcisivis

ſivis Poëticis ſeu variis Anagrammatibus, Epigrammatibus & Epicis, Goslar. 1618. 12. de ſe atque familia ſua hæc inter alia ſcribit:

Fabricios proavos, patrem, patriamque, deinde
Vitam vis? tenui carmine lector habe.
En atavum, DONATUS erat, qui nomine primus
Chemnicii Myſiæ donat in urbe genus.
Hinc abavus MATTHÆUS erat, proavuſque GEORGIUS a)
Hinc avus ANDREAS b) *nomine clarus erat.*
Inde THEODOSIUS c) *pater eſt, pater optimus, at qui*
Ante diem fato clauſerat ille diem.
Hertzbergæ naſcor, Gœttingæ paſcor & artis
Fundamenta loco: poſtea Jena polit.
Hinc Witeberga capit: poſt mactat honore, Magiſtris
Me quater octonis quando præire jubet.
Oldenburgiaci gero ludi ſceptra vocatus,
Meque ſub hac opera tertia meſſis habet.
Gœttin-

a) Hic Georg Goldſchmid nominè, & re ipſa atq; opificio faber aurarius, pater fuit celebris illius Georgii Fabricii Chemnicenſis de quo mox dicturus ſum, & quem ipſum aurariæ officinæ deſtinaverat, ni Joannes Scultetus præceptor ejus à quo commendatus Joanni Rivio eſt, interceſſiſſet.
b) Hic Andreas, de quo ſupra, Georgii Frater.
c) De hoc Theodoſio infra ſuo loco dixi.

ɔættingam inde vocor, Jova ſtatuente, Lyceo
Præficior ſtudiis Gymnaſiarcha bonis.
Ieic vivo, vivamque Tibi, mi CHRISTE, libenter,
Eſt porro in manibus ſors mea fixa tuis.

cripta ejus diligenter referuntur à Clariſſ. Viro oachimo Meiero in Schediaſmate quod inſerum legitur Novis litterariis Germaniæ, Hamburi ab Anno jam 1703. cum laude publicari ſolis ab indefesſi viris ſtudii Petro Ambroſio Lehıanno Potentiſſ. Regis & Electoris Sax. Frid. Auuſti nunc à Secretis, & Gotfrido Strasbergio A. 705. p. 357. ſunt autem hæc:

'heſaurus Philoſophicus ſive tabulæ totius Philoſophiæ ſyſtema præceptis & exemplis complectentes. Brunſvigæ 1624. fol.

atena Apoſtolica, ſeu omnium librorum N. T. Analyſis Logico Topica. Lipſ. 1634. fol.

iſcurſus Philoſophicus de definitione Philoſophiæ. Mülhuſ. 1629. 4.

ıcratica totius Organi Ariſtotelici ad fontes Rameos reductio. ibid. 1631. 4.

ractatio quæſtionis an Ramus ſit peſtis Scholarum? ibid. 1631. 4.

'indiciæ Veritatis adverſus Ramomaſtygen Gœttingenſem. ibid. 1632.

'heatridium Phyſicum. ibid. 1632. 4.

·ux domeſtica. Mülhuſ. 1626.

ırona anni, beneficiorum divinorum ſpiritualium floſculis in pædagogio Gœttingenſi â tribus Gratiis vicaria diſcipulorum manu triplici orationis filo ſecta. Gvelpherbyti 1618.

Miſſus octo ferculorum cum Oxybapho triplici embammatis amariſſimi amicis magnis in Pomerania paratus & appoſitus. Stetini 1624.

Diſſertatio inauguralis de conſtituendo Gymnaſio in Imperiali Mulhuſana Republica. Inauguratio poëtica Auditorii Cathedræ, ſubſelliorum in Gymnaſio Mulhuſino. Mülhuſ. 1626. 4.

Sacrum anniverſarium fundationis Scholæ Mülhuſinæ. ibid. 1627. 4.

Oratio de virore, flore, fructuq; Pædagogii Gœttingenſis. ibid. 1636. 4.

Piſcis exeſto, ſeu ſilentium Pythagoricum. Mülhuſ. 1628.

Joſephus. 1628. Arca Noæ. 1630.

Diſceptatio de origine montium. Mülhuſ. 1627.

Cœlum Mülhuſinum. ibid. 1632.

Speculum Aſtronomicum. Goslar. 1624.

Ethica, Politica, Aſtronomica. Compendium Theologicum. Mülhuſ. 1621. 12.

Libri duo quibus Petri Rami Dialectica verbis Philippi Melanchthonis exponitur. ibid. 1633. 12.

Ex ineditis ſunt Catena Prophetica ad ductum Catenæ Apoſtolicæ elaborata: & Corona Anni h. e. omnium Evangeliorum & Epiſtolarum Dominicalium Tropologia & Schematologia. Diſputationes item & Orationes varii argumenti.

GEORGIUS FABRICIUS Chemnicenſis, vir de Antiquitate ſacra & profana, Hiſtoriaque Germanica & de litteris univerſe præclariſſime promeritus & magnis utique viris annumerandus, Natus A. 1516. & poſt ſtudia ſub Joanne

Rivio

Digitized by Google

ivio Viro doctiss. Rectore Annæmontano &
Academiis Germaniæ non infeliciter tractata
Lipsiæ atque Freibergæ periculo facto mune-
s Scholastici, Ephorus datus Wolfgango de
Verthern cum illo Italiam invisit *A.* 1539. ibi-
ue Antiquitatum rudera accurate speculatus
uit. Reversus Misnensi Lyceo præfuit per an-
os amplius XXVI, defunctus A. 1571. relicta
xore Maria Magdalena vidua cum quatuor filiis
eorgio, Jacobo, (de quo infra) Henrico &
hristiano, filiabusque tribus, Magdalena, Mar-
reta, Anna. Discipulos habuit innumerabi-
s & in his præclaros multos, alios etiam ingra-
s à quibus non levi detrimento affectus velut
mboli in morem utebatur dicto annum indi-
nte natalem, *nVsqVaM tVta fIDes.* Versu
iam valuit & ab Imp. Maximiliano II. pau-
ante obitum *A.* 1570. 7. Dec. lauream cum
obilitatis insignibus tulit. Summa ejus fuit
etas modestiaque, ut ex omnibus ejus monu-
entis elucet. Nec vane de se ipse scripsit in
anc sententiam;

Fabricius studuit bene de pietate mereri,
Sed quicquid potuit, gloria CHRISTE tua est.

latinis plusquam in Græcis vidit, neque ta-
en ideo meruit ut H. Stephanus de eo
riberet ut de viro *tam bene de latina lingua,*
tam male de Græca merito, præf. de bene insti-
endis Græcæ linguæ studiis. De Fabricio hoc

 con-

Digitized by Google

consuli possunt præter Matthæi Dresseri Orationem quæ in illius Rhetorica legitur & Epitaphia à Joach. Camerario aliisque scripta & Lipsiæ 1571. 4. edita, Melchior Adamus in vitis Germanorum Philosophorum, Henricus Pantaleo parte 3. prosopagraphiæ, David Chytræus sub extremum libri XXII. Chron. Saxoniæ, Jacobus Gaddius de scriptoribus non Ecclesiasticis T. 1. p. 216. tum Petrus Albinus in Chronico Misnensi p. 362. seq. qui Fabricium & Georgium Agricolam doctissimos Misnensium fuisse non dubitat, Martinus Hanckius libro utroque de Romanarum rerum scriptoribus, Antonius Teisserius in additionibus ad elogia Thuanea, Jo. Petrus Lotichius in Bibl. Poëtica III. p. 63. Antonius Clarmundus sive qui sub illo nomina latet Jo. Christophorus Rudigerus parte tertia vitarũ Germanica lingua scriptarum, & Thomas Pope Blount in celebrium scriptorum Censura. Jam Scripta ejus quorum Catalogus post præfat. in Origines Saxon. & apud Gesnerum, Simlerumque & Albinum texitur, in classes digesta referre juvat:

I. Poëmata varia.

Poëmatum sacrorum libri XV. Basil. 1567. 8. duobus Volum. In his Odarum ad DEUM omnipotentem libri tres, undesexaginta carminum generibus, qui prodierant ibid. *A.* 1552. Hymnorum libri duo. ibid. 1553. Victoriarum cœlestium liber elegiaco carmine, in quibus Angelici,

gelici, Heroici & hostiles triumphi ex V.T. ibid. Pæaraum Angelicorum libri III. Lipſ. 8. Pietatis puerilis liber uns, elegiaco & mixtis quibuſdam carminum generibus. ibid. 1553. Antiquæ Scholæ Chriſtianæ puerilis libri 2. Baſil. 1565. 8. Epithalamiorum liber Lipſ. 1549. 1551. Conſolatio ad Valentinum Gravium de morte Helenæ uxoris *A.* 1550. Elegia ad Philippum Melanchthonem de i fante qui quinto ante partum die ploravit in utero materno A. 1551. Precatio ad DEUM Spiritum S. excuſa Lipſiæ & Norimbergæ. Odæ aliquot antiTurcicæ. Isleb. 1603.

2. Sacra & Miſcellanea quædam.

Commentarius poſtumus, hymni & precationes in Geneſin, cum Præf. Jo. Pappi. Lipſ. 1584. 8. Argent. 1584. 4.

Summa Evangeliorum Dominicalium. Argentor. 1583. 8.

De metallicis rebus ac nominibus obſervationes variæ à Geſnero editæ Tiguri 1567. 8,

Quasdam G. Fabricii Epiſtolas vulgavit Jo. Gotfridus Olearius in ſcrinio Antiquario Halæ 1671. 8. p. 135. ſeq.

2. Scripta Hiſt. argumenti.

1. *Roma* ſive liber utiliſſimus de veteris Romæ ſitu, regionibus, viis, templis & aliis ædificiis. Baſil.

Basil. 1551. 1560. 8. sæpiusque alibi etiam in Roma illustrata sub A. Thysii nomine edita: sed auctior Basil. 1587. 8. ex qua editione recusus T. 3. thesauri Antiqv. Rom. Dicavit hunc librum Fabricius Wolfgango Wertero viro claro & docto, Theodorici Equitis & Jurisconsulti filio.

Antiquitatum libri II. Argentorat. apud Blasium Fabricium, 1540. & apud Oporin. 1549. 1560. 8. auctioresque Lipsiæ & in tres digesti libros Basil. 1587. 8. De hoc opere præclaro quo varia antiqua monumenta illo tempore maximam partem inedita Fabricius congessit, dicere me memini lib. IV. Bibl. latinæ c. 5.

Rerum in Germania, Saxonia præcipue, memorabilium libri II. cum continuatione Jacobi filii. Witeb. 1609. fol.

Originum Saxonicarum libri VI. cura Jacobi filii editi Jenæ 1598. fol. Confer Clariss. Hankium lib. 2. de Rom. rer. scriptoribus p. 366. seq.

De Saxoniæ Ducibus Electoribus liber. ibid. & cum aliis sex libris rerum Misnicarum. Lips. 1669. 4.

De Marchionibus Misnensibus liber, elegiaco carmine. ibid. 1598. fol. & 1669. 4

Urbis Misnæ Annales libris III. Lips. 1669. 4. & una cum memorabilibus Witeb. 1609. fol. Originibusq; Saxonicis Jen. 1598. fol.

Siffridi Misnensis presbyteri Epitomes libri 2. Lips. 1669. 4.

Itinera Romanum primum, Neapolitanum, Romanum

Digitized by Google

manum ſecundum, Patavinum, Chemnicen-ſe, Argentoratenſe, carmine deſcriptæ Lipſ. 1547. 4. Baſil. 1551. 1560. 8. Epiſtolis ſex, exquiſito verſu Hexametro, quod Olai Borrichii etiam judicium eſt p. 129. de Poëtis.

mania, Poëma ſub nomine *Gerardi Fauſti* editum, notante Vincentio Placcio τῷ μακαρίτῃ Theatro Pſeudonymor. num. 1032. Sed verus titulus libri & qualis exſtat in Catalogo Bibl. Francof. p. 103. *Poëtæ Germani & exteri, Hiſtorici Germaniæ, JCti recentiores, Medici ſingulis diſtichis deſcripti.* Gorlit. 1573. 8.

ticha de Hiſtoricis & Chronographis Germanicis, item de Muſicis quibusdam & VII. Græciæ ſapientibus, de quatuor ætatibus & de quatuor virtutibus. Argentorati 1546. 8.

Rivii vita, Operibus hujus præmiſſa. Baſil. 1562. fol.

fg. Drechſelii Chronicon Saracenicum & Turcicum emendatum & auctum cum appendice, cui ſecundam appendicem adjecir V. C. Jo. Leiskius. Lipſ. 1587. 8.

Veteres Scriptores recenſiti vel illuſtrati.

mentarius in Pæanas tres Prudentii, Sedulii & Fortunati de vita & morte CHRISTI, atq; in hymnos tres alios Prudentii & in Romanum Martyrem brevis expoſitio. Lipſ. 1568. 8. & in editione Prudentii Weitziana. Hanov. 1613. 8.

Poëtæ

Poëtæ Veteres latini Ecclesiastici, cum notis. Basil. 1562. 4. De hac collectione dixi libro IV. Bibl. latinæ capite 2.

Fragmenta Plauti, ad calcem hujus Comici à Joach. Camerario recensiti. Basil. 1558. 8.

Notæ in Terentium Argent. 1548. 8. Francof. 1550. 8. & Joach. Camerario curante Lipſ. 1574. 8. tum in editione Terentii Pareana, Neapoli Nemetum 1619. 4. Liber vero de fabularum, ludorum, Theatrorum, Scenarum ac Scenicorum antiqua consuetudine libellus qui T. VIII. thesauri Antiqv. Græcarum Gronoviani p. 1695. extat, & in indice T. 13. ad Georgium Fabricium refertur, alium nescio quem auctorem habet.

In Virgilium castigationes Lipſ. 1551. 1591. 8. & veteres Virgilii interpretes, *Servius, Donatus* ab eo recensiti. Basil. 1551. 1561. 1575. 1586. 1613. fol.

In Horatium Lipſ. 1571. 1578. 1588. 1605. 8. & veteres Horatii interpretes ab eo recensiti. Basil. 1555. 1580. fol.

Publii Syri sententiæ, ineditis viginti auctæ, una cum pluribus gnomis undique collectis & digestis secundum ordinem litterarum. Lipſ. 1550. 1567. 8. Basil. 1555. 8. cum ejusdem & Erasmi expositionibus.

Diss. de Carminum apud Senecam Tragicum generibus. extat etiam in editione Senecæ Scriveriana Lugd. Batav. 1621. 8. aliisque.

Flavii

Flavii Sosipatri Charisii Grammatici Institutionum Grammaticarum libri V. castigati. Basil. 1551. 8.

Cornelius Fronto aliique de proprietate & differentia latini Sermonis. Lips. 1569. 8.

4. In usus puerorum & Scholarum.

Historiæ Sacræ libri X. Lips. 1564. 8. 1570. 1580. 8. & edente Jacobo filio. 1610. 8. & cum notis Joh. Seb. Mitternachti, Giessæ 1669. 8. Hujus Historiæ exemplum possideo cui Lipsiæ in Collegio cui à S. Paulo nomen est forte à se reperto hos versiculos manu sua inscripsit vir præclarus Jacobus Thomasius:

Dum loca Paulini quæ sunt sub carcere lustro,
Hunc ubi versiculum Sancta Maria gerit:
Ortus & Occasus, Aquilo mihi servit & Auster,
Quæ lapsa è cameris Tenckia signa tenent.
Fabricii *invenio* sacram, *quam forte quis olim*
Incola projecit carceris, Historiam.
Fabrici meum, quantumvis squalide, dixi,
Quis tam foetenti te ferat esse loco?
Servator tibi sim: me perreptasse vicissim
Hoc antrum, gratus tu mihi testis eris.
Cetera non tango, nec enim sum naris obesæ,
Satque habeo quod te vindico ab interitu.

De re Poëtica libri VII. Lips. 8. 1603.

Elegantiæ Poëticæ ex Ovidio, Tibullo, Propertio. Lips. 1560. 8. sub titulis 217. addito libello de syllabarum quantitate.

Auten-

Sententiæ è Plauto & Terentio, formulæque loquendi, libri 2. ibid.

Elegantiarum puerilium è Ciceronis Epistolis libri 3.

De Syntaxi partium Orationis apud Græcos. Argentor. 1546. 1555. Uratislav. 1549. & Paris. apud Guil. Morellum.

Alius GEORGIUS FABRICIUS, Sleswicensis, cujus Oratio de suspicione vidit lucem Hamburgi 1614. 4.

Alius GEORGIUS FABRICIUS, cujus dissertatio inauguralis de Collegiis Opificum prælo subiit Jenæ A. 1655. 4.

GOTFRIDUS FABRICIUS, Leodius, Andreæ (de quo supra) frater ac præceptor, qui Theologiam ac Philosophiam docuit in Academia Ingolstadiensi.

GUIDO FABRICIUS BODERIANUS, (Perperam ab hoc distinguitur Hendreichio in pandectis Brandenburgicis Guy le Fevre de la Boderie) patria Falesianus Normannus, Jacobi Fabricii F. Nicolai frater. Regis Galliæ ad Jacobum Angliæ Regem legatus, Orientalium ac Syrarum maxime literarum peritia, ab If. Casaubono in Epistola ad Frontonem Ducum data Lond. 1611. 7. Nonis Julii p. 706. laudatur his verbis: *Atque hæc eadem alium etiam Societatis vestræ non obscuri nominis Patrem à spectatissimæ virtutis & integerrimo viro D. Fabricio Boderiano Christianissimi Regis Legato, qui munere suo felicissime hic perfunctus, in Galliam ante paucos dies est reversus, per literas enixe petiisse, & erat literis adje-*

adjectum Apologetici exemplar, non clam me erat. Insignem operam præstitit hic Guido cum Nicolao fratre in Bibliis Regiis Polyglottis Antwerpiensibus, itaque Arias Montanus in præf. ad Biblia Regia *Guidonem Fabricium,* inquit, *tum genere tum ob præclaras animi dotes vere nobilem, atque inter clarissimos Galliæ Poëtas non immerito connumerandum, Catholicæ Ecclesiæ & religionis Christianæ studiosissimum, Hebraici Idiomatis peritissimum, atque adeo Syriacæ linguæ insigni cognitione ornatum, non est quod meis verbis hoc loco commendem, Ejus quippe insignis eruditio & opera qua nos in hoc opere mirifice juvit, ipsa per se satis prædicant, à Studiosis omnibus huic Viro plurimum deberi.* Alia ejus elogia collegit in Gallia Orientali Paulus Colomesius. Mihi scripta referre suffecerit, *Dictionarium Syro Chaldaicum,* & *Novum Testamentum Syriacum* charactere Hebraico, cum *versione latina,* circa quam plagii in Eman. Tremellio commissi obscure eum arguit Franciscus Junius (confer. Jac. Thomasium §. 427. de plagio literario.) Utraque illa obvia sunt in Bibliis Regiis Antwerpiensibus.

Severi Alexandrini sive Antiocheni potius Patriarchæ *de ritibus baptismi & sacræ Synaxis apud Syros* Christianos receptis liber, primum in lucem editus Guidone Fabricio Boderiano exscriptore & interprete. Antwerp. ap. Plantin. 1572. 4.

Syriacæ linguæ prima elementa. ibid. ad Severi calcem.

L'Encyclie des Secrets de l'Eternité & plusieurs autres odes & sonnets. ibid. 1570. 4.

La Galliade, ou de la revolution des Arts & sciences. à Paris, 1578. 4.

Oeuvres & Melanges Poëtiques. ibid.

Hymnes Ecclesiastiques & Cantiques. ibid. 1572. 8. Confer Bibliothecam Gallicam Francisci Grudei Crucimanii, (La Croix du Maine.)

GUILELMUS FABRICIUS, Canonicus Pictaviensis, à quo se in editione Bibliorum latinorum A. 1540. ad MSS. Codd. exacte collatorum adjutum testatur Robertus Stephanus, virum Hebraice, Græce & latine eruditissimum celebrans.

Alius GUILELMUS FABRICIUS Noviomagus, Theologus & librorum censor in Academia Lovaniensi, Decan. ad D. Petri & Privilegiorũ Academiæ conservator defunctus A. 1628. Edidit *Enarrationem in Dominicam Passionem* è variis *Leonis M.* locis ac sermonibus erutam, cum Isagoge & notis. Lovan. 1600. 8. Tum nomine suo præterito *Confutationem Censuræ quorundam Theologorum Parisiensium* sub nomine Facultatis Theol. Parisiensis editæ in quasdam Propositiones ex *Antonii Sanctarelli* libris collectas. ibid. 1627. 4. Illam Censuram acrem & doctam vocat Gramondus lib. XV. Hist. ad A. 1626.

Alius GUILIELMUS FABRICIUS, Hildanus, Helvetius, Georgii Friderici Marchionis Badensis atque inde Reip. Bernensis Medicus ac Chirurgus eximius denatus Bernæ A. 1634. ætatis 74. Scripta reliquit non pauca, quæ maximam partem

partem continentur in Volumine edito Francof. 1646. fol. cujus titulus: *Opera Observationum & Curationum Medico-Chirurgicarum quæ extant omnia.* In his occurrunt *Observationum & Curationum Centuriæ sex*, vulgatæ antea separatis voluminibus A. 1606. 1611. 1614. 1619. 1627. tum quoque conjunctim Lugd. 1641. 4.

De conservanda Valetudine, de thermis Vallesianis, & Acidulis Griesbacensibus Consilium, quod prodierat Francof. 1629. 4.

De thermis Fabariensibus sive Piperinis in Rhætia, de extractione fœtus mortui, & de Magistralibus quorundam Medicamentorum compositionibus Epistola ad D. Paulum Croquerum. ibid.

De Dysenteria liber. Oppenheim. 1616. 8.

De Lithotomia vesicæ liber, ex Germanico latine versus per Henr. Schobingerum, Sangallensem. Basil. 1628. 4. & Anglice Lond. 1640. 8.

De Gangræna & sphacelo tractatus Methodicus. Francof. 1600. 8. Oppenheim. 1617. 4. Hunc librum Hieronymo Fabricio ab Aquapendente perperam tribuit Vir Clariss. Henningus Witte in memoriis Medicorum p. 48.

De Ichore & Meliceria Celsi.

Herniæ uterinæ Historia Michaëlis Dœringii, cum responsione ad ejus Epistolam, in qua varia de affectibus uterinis, extractione fœtus mortui, Mercurio & Antimonio.

De Combustionibus quæ oleo, aqua fervida, ferro candenti, pulvere tormentario, fulmine & quavis

quavis alia materia ignita fiunt, liber, una cum busto sive memoria D. Caroli Utenhovii. *B*asil. 1607. 8.

De vulnere gravissimo à sclopeti ictu, observatio & curatio singularis, cum instrumentorum novorum adumbratione. Oppenheim. 1614. 8.

Tractatus *de sclopetaria Curatione*, latine redditus per Jo. Henr. Cavalerum.

Epistolarum ad Amicos, horumque ad Fabricium Centuria una.

Cista militaris, hoc est designatio præcipuorum Medicamentorum, Instrumentorumque, quibus Medicum Castrensem instructum esse convenit.

Memorantur Clariss. Merklino in Lindenio renovato etiam separatim *observatio de trichiasi* sive mictione pilorum, alia item *de semine anisi carbonibus & pilis cum urina rejectis* atque tertia *de monstro Lausannæ exciso.* Verum & hæ in Observationum centuriis leguntur. Prodiit & separatim *de prodigiosis inediis* observatio *B*ernæ 1604. 4. Prætereo quæ ab Henningo Wittenio in *B*iographia referuntur scripta Germanice. *Tractatus de præstantia Anatomes, De miseria Vitæ humanæ, De Christianorum comessandi ratione*, (ita transfert Vir Cl. titulum libri *F*rancof. 1624. 4. editi Christlicher Schlaf-Trunck/) & *de Angina.*

HENRICUS FABRICIUS Episcopus Spirensis, *Laurentii Surii Chronicon* è latino in Germanicum

cum transtulit idioma Coloniæ 1568. fol. Vitas Sanctorum 1585. fol. & *Catechismum Romanæ Ecclesiæ* è majore Catechismo Tridentini Concilii excerptum. ibid. 1570. & Oeniponti 1600.8.

Alius HENRICUS FABRICIUS Tabernæmontanus (Bergzabern in ditione Bipontina) Emanuelis Tremellii in Schola Hornbacensi & in Argentoratensi Academia Joannis Sturmii discipulus, in Comitiis Spirensibus A. 1572. Ordinum Belgii ad Imp. Maximilianum interpres ab eo laurea poëtica donatus, ut narrat Melchior Adamus in vitis Medicorum p. 187. Philosophiæ ac Medicinæ Doctor salutatus est Basileæ A. 1574. Hornbacum ex Italia reverso professio Philosophica ac deinde Rectura Gymnasii commissa est quam gessit usque ad A. 1600. quo rude donatus est à Joanne Palatino Principe: Obiit A. 1612. Edidit *gratulationem Heidelbergæ ad Casimirum Comitem Palatinum Rheni & Elisabetham Augusti Saxoniæ Principis filiam.* Heidelberg. 1570. *Vitam Hieronymi Tragi* Medici Uratislaviensis, *Epigrammata* item quæ rotunda & suavia Adamus appellat, apud quem hoc quoque extat Epitaphium nostro positum satis gloriosum:

Qui CHRISTUM coluit, coletq; in ævum,
Ista Fabricius recumbit urna,
Summus Philosophus, Poëta summus,
Et summus Medicus. Dolete Amici.

HENRICUS FABRICIUS alius, Jacobi Fabricii Archiatri Danici (de quo infra) filius edi-

dit Orationem de Julii Cæſaris rebus præclare geſtis. Hafniæ 1640. 4.

HIERONYMUS FABRICIUS ab Aquapendente Thuſciæ civitate, ſollers ille operum Naturæ indagator & Myſteriorum epopta (ut vocatur à Petro Petito IV. 9. Miſc.) Patavii Gabrieli Fallopio præceptori ſuo ſucceſſit & Chirurgica Anatomicaque docuit, extinctus A. 1619. ætat 82. Ob inſignem doctrinam à Senatu Veneto Equitibus S. Marci adſcriptum & aureo torque donatum conſtat. Pro funere eum laudavit Joannes Thuilius, cujus Orationem exhibet Henningus Witte vir de Hiſtoria litteraria ſæculi ſuperioris meritiſſimus in memoriis Medicorum p. 38. Conſuli etiam poſſunt de Hieronymo noſtro Carolus Patinus in Gymnaſio Patavino, & elogia Patavina Jo. Phil. Thomaſini, Paulus item Freherus in theatro virorum doctrinæ & ingenii laude illuſtrium, & Georgius Abraham Merklinus in Lindenio renovato. Mihi ſatis fuerit ſcripta illius ſuccincte eſſe perſecutum, ſunt vero hæc:

Opera Anatomica de formato fœtu, de formatione ovi & pulli, de locutione & ejus inſtrumentis, & de brutorum loquela. Patav. 1625. Francof. 1623. 1648. fol. Horum pleraque etiam ſeparatim prodierunt.

De viſione, voce, auditu. Venet. 1600. Patav. 1603. Francof. 1605. 1613. fol.

De Muſculi artificio & oſſium dearticulationibus. Vicentiæ 1614. 4.

De

respiratione & ejus instrumentis libri duo. Pa-
:av. 1615. 4. Venet. 1620, 4.
Motu animalium secundum totum Venet. 1610.
Patav. 1618. 4.
gula, ventriculo & intestinis tractatus. Patav.
1618. 4.
totius animalis integumentis opusculum. Pa-
:av. 1618. 1642. 4.
ntateuchos Chirurgicum seu *libri V. Chirurgiæ.*
Francof. 1592. 1604. 8.
ra Chirurgica, in quibus præter pentateuchum
am memoratum occurrunt *operationes* Chi-
-urgicæ & *instrumentorum* enumeratio, cum
liss. de abusu cucurbitularum in febribus pu-
ridis Patav. 1647. & 1666. fol. additis fi-
guris æi e descriptis. Extant & Germanice
Norimb. 1672.
dicina Practica è Bibl. Joannis Bourdelotii.
Paris. 1634. 4.
silia Medica, in Consiliis Medicinalibus Jo-
ephi Lauterbachii Francof. 1605. 4.
Alius HIERONYMUS FABRICIUS Augu-
nus, Simonis Fabricii, de quo infra, filius, Co-
um Castellensium Hohenloicorum nec non
ristiani Marchionis Brandenburgici Archiater
natus Winshemii A. 1632. æt. 67. cujus Ex-
itatio de Mania Basil. 1595. edita exstat. Vi-
n illius describit Paulus Freherus in theatro
orum eruditorum p. 1362. usus Concione
m in funere ejus habuit Rochus Meisterus Sa-
dos Winsheimensis & parentationibns me-

 moriæ

Digitized by Google

moriæ Fabriciorum Simonis & Hieronymi consecratis à Filio Jo. Wolfgango Fabricio.

JACOBUS FABRICIUS. Septem hoc nomine recenset doctissimus & accuratæ industriæ scriptor Joannes Mollerus in Homonymoscopia p. 672. Horum primus est M. Jacobus Fabricius, Georgii Chemnicensis filius, cui plura parentis scripta postuma & ante vulgatorum auctiores editiones debemus, ut supra in Georgii Fabricii scriptis annotavi. Utrum Patri in Rectura Missnensi successerit non possum dicere, at circa idem tempus reperio Jacobum quendam Fabricium præfuisse Scholæ Hallensi in Saxonia.

M. JACOBUS FABRICIUS alter, Physices in Academia Hafniensi ab A. 1540. Professor, deinde Pastor Osbyensis in Cimbria, defunctus A. 1566. ætatis 56. de quo Mollerus jubet consulere Erasmi Vindingii Academiam Regiam Hafniensem p. 71. & Canuti Bramtii Nænias p. 15. Scripta ejus nec à Simlero, neque à Bartholino in libro de scriptis Danorum ulla memorantur.

Tertius JACOBUS FABRICIUS, Gedanensis Ecclesiastes & Rector Gymnasii A. 1637. defunctus, de cujus vita & controversiis quæ ipsi quod Calvini dogmata introducere vellet, cum strenuis vindicibus doctrinæ Lutheranæ intercesserunt, adeundus Christophorus Hartknochius Historiæ Eccles. Prussicæ, Germanico idiomate vulgatæ, libro præsertim tertio. Scripta hujus Jacobi Fabricii sunt, Germanice edita omnia:

Con-

Digitized by Google

Conciones tres de S. Cœna, cum præf. D. Pezelii. Steinfort. A. 1599. 4. Et cum adversus has Michaël Coletus acrem censuram edidisset sub titulo: Beweiß-Schrifft daß D. Fabricii Rectorn und Predigers zu Dantzig drey Predigten vom Heil. Abendmahl eine rechte Calvinische Grund-Suppen/und D. Fabricius ein pur lauter ausbündiger Calvinist sey/ Königsberg 1608. 4. Fabricius contra scripsit refutationem probationis Coleti in tres distinctam partes, cujus prima lucem vidit Oppenheimii A. 1613. altera 1615. 4. tertia inedita in Georgii Pauli manibus versata est ut notat Hartknochius p. 789. docens Fabricium hoc scripto historiam certaminum Ecclesiæ Dantiscanæ quinquaginta amplius annorum fuisse complexum. Edidit præterea A. 1603. sen nomine suo non adscripto Confessionem Doctrinæ Civitatum quarundam Borussiæ. Perperam Johannes hic Fabricius dicitur in tomo 1. Diarii Biographici Witteniani, & Johannis Fabricii Dantiscani ab hoc plane diversi & Orientalium literarum callentissimi scripta cum istius scriptis confunduntur, neque hoc in secundo Tomo est emendatum.

Quartus JACOBUS FABRICIUS, Senior, Tundera Cimber; ex Ecclesiæ Patriæ Diacono Aulæ Holsatico Gottorpiensis ab A. 1588. Ecclesiastes & A. 1600. 6. Nov. Hamburgi electus in Pastorem ad templum S. Catharinæ: cum vero tunc à Principe suo non dimitteretur, posteaq; à Calvinianis prævalentibus, officio pelleretur

(confer laudati Molleri Isagogen ad Hist. Cimbricam p. 614.) electus iterum est A. 1610. 17. Jun. in Pastorem ad S. Jacobi vocatusque Hamburgum venit & die 3. Augusti ad hoc munus solenni ritu introductus fuit. Inspector præterea Gymnasii ab Ampliss. Senatu delectus A. 1614. non diu præfuit, jam enim A. 1616. à Sereniss. Duce Holsatiæ Friderico iterum vocatus migravit Slesvicum, & Concionatoris aulici supremi atque ab A. 1636. Superintendentis Generalis munere ibi functus est usque ad A. 1640. cujus anni die quinto Nov. octogenario major est extinctus. Itaque in Catalogo Lectionum Gymnasii Hamburgensis quales publicari quotannis solent A. 1616. hæc de Jacobo Fabricio leguntur: *De operis vero & lectionibus quibus imposterum diligentia illius & labores forent locandi, non est quod polliceri Gymnasio huic aut studiosis quicquam possit. DEUS enim qui homines nos quasi aleæ calculos habet, collocat ubi vult, alium huic, alium alii inserit loco, etiam illum ad Illustrissimum Slesvici & Holsatiæ Principem hinc avocavit, ut utriusque Ducatus Ecclesiæ & piorum cœtui magno cum emolumento & salute præsit.*

Quintus JACOBUS FABRICIUS Slesvicensis, hujus de quo jam dixi filius, Parentis sui in utroque officio sacro Coadjutor & ab A. 1640. successor sed non diu post patrem, Anno scilicet 1645. 24. April. defunctus. De utroq; hoc Slesvicensium Ecclesiarum Antistite Patre ac filio copiosius edocebimur, cum Clariss. Molleri Cimbria litterata

ata lucem viderit, quod cupide exſpectant
ecum quotquot rerum ſcitu dignarum cogni-
ne ducuntur.

Sextus JACOBUS FABRICIUS Roſtochien-
, Medicæ artis ac Mathematum, in quo ſtudio
chonisBrahei inſtitutione uſus fuerat,in patria
ademiaProfeſſor &DucumMegapolitanorum
imum, deinde potentiſſ. Regis Daniæ Archia-
& Prælatus Aarhuſienſis obiit A. 1652. æta-
75. Hafniæ, ſucceſſorem nactus generum D.
nonem Pauli ut ex programmate conſtat quo
emoriam ejus poſt exuvias Roſtochium
anslatas decoravit B.D.Auguſtus Varenius. Vi-
Andreæ Tſcherningii Orat. funeri ejus dica-
m editamque Roſtoch. 1653. 4. Henningii
Vittenii memorias Medicorum p.144.ſeq. Pau-
Freheri Theatrum eruditor. p. 1379. & Jo.
olleri paralipomena ad Albertum Bartholinum
Danorum ſcriptis p. 248. ſeq. Monumenta
genii hic Fabricius reliquit :

riculum Melicum, ſeu Poëmatum Juvenilium
fœturas priores. Halæ Sax. 1600. 8.

ſtitutionem Medici, Practicam aggredientis.
Roſtoch. 1639. 4.

oſcopiam ſeu de urinis tractatum. ibid. 1605.
8.

iſſertationes de juramento Hippocratis, de in-
cubo, de vertigine, de catarrho, de cephalal-
gia autumnali, de colica, de peripnevmonia,
de pleuritide, de empyematis natura & cura-
tione, de hæmoptyſi ſive ſanguinis per os re-
jectione,

Digitized by Google

jectione, de phtisi, de angina, de tussi, de asthmate, de dysenteria, de scorbuto, de variolis & morbillis, de cholera, de suffocatione uteri, de ictero, de peste, de calculo, de deliriis in genere & in specie de phrenitide &c.

Dissertationem de novantiquo capitis morbo & dolore, cum aliis disquisitionibus Medicis, de difficilioribus nonnullis materiis practicis. Rostoch. 1640. 4.

Orationem de causis cruentationis cadaverum præsente homicida, cum quatuor *programmatis*, inter festi Academiæ Rostochiensis Jubilæi A. 1619. celebrati acta p. 345. seq. ibid. 1620. 4.

Epistolam de Vulneribus Capitis, & aliarum partium, singularibus. In Greg. Horstii observ. Medicis prioribus Ulmæ 1628. p. 483. seq.

Inedita celebrantur ejus Poëmata, à Thoma Bartholino p. 147. diss. de Medicis Poëtis. Prelo paratas etiam præstantissimo Genero reliquit Consultationes, & in Oswaldi Crollii Basilicam Chymicam animadversiones, quæ necdum viderunt lucem quod sciam.

Septimus JACOBUS FABRICIUS Goslino Pomeranus, gloriosiss. Gustavi Adolphi Sveciæ Regis primum à Concionibus Castrensibus, deinde Generalis per Pomeraniam Orientalem in vigesimum usque annum Superintendens, Pastor in templo Cathedrali & Professor in Illustri Gymnasio apud Stetinenses primarius, quem denatum A. 1654. (ætatis 61.) programmate funebri celebravit Jo. Micrælius, quod extat in Henningii

ingi Wittenii Memoriis Theologorum p. 1089.
cripta ejus hæc ſunt:

ratio inauguralis de agno ſuper montem Sion ſtante. Stetin. 1642. 4.

Gottſeelige Erinnerung vom Heil. Abendmahl. Hamb. 1615. 8.

XXXV. Krieges Fragen aus GOttes Wort und den Schrifften D. Lutheri gründlich beantwortet. Erfurt 1632. 12.

Juſta Guſtaviana oder Chriſtliche Leich-Predigt Guſtavo Adolpho König in Schweden gehalten. Stetin 1633. 4.

Troſt-und Feſt-Predigten. Leipzig 1632. 4.

Gründliche Widerlegung des falſchen Vorgebens/ damit den Weyland großmächtigſten nunmehro aber höchſt-ſeeligſten König zu Schweden Guſtavum Adolphum wegen der Calviniſterey verdächtig zu machen / ein Calviniſcher Prediger aus der Pfaltz Joannes Conradus Hopfius ſich bemühet hat. Stetin 1634. 4.

Diſputationes in Geneſin, & in Epiſt. ad Romanos neſcio an integræ editæ.

Conciones LXXXIII. in librum Judicum. Das edle Wunderbuch der Iſraelitiſchen Richter in 83. Predigten erklaret. Nürnberg 1636. 4.

Hiſtoriſcher Bericht von Bernimo König zu Stetin. ibid. 12.

Geiſtlicher Buß-Krantz in LXVII. Predigten verfaſſet. Stetin 1636. 1644. 4.

Probatio Viſionum, Chriſtliches Bedencken von Geſichtern/ deren etliche können Göttliche Offenbarun-

Digitized by Google

barungen/ etliche aber Teufelische Verführungen seyn/ müssen derowegen nothwendig geprüfet und nach Anleitung gewisser Kenn Zeichen geprüfet werden. Norimberg. 1642. 4. typographum curante D. Jo. Sauberto. Super hoc libro gravis Fabricio controversia intercessit cum Jacobo Stolterfotho Pastore Lubecensi, hic enim ei opposuit Considerationem Visionum oder Schrifftmäßiges Bedencken / was von Gesichtern heutiges Tages zu halten sey. Lubec. 1634. 12. Hinc à Fabricio edita *Invicta* quam vocat *visionum probatio*, oder wolbefestigte Widerlegung der nichtigen Schein-Gründe ꝛc. Stolterfothius reposuit considerationem Visionum Apologeticam Lubec. 1645. 4. & nothwendige höchst-abgedrungene Warheit und Ehrenrettung wider D. Fabricium Lubec. 1647. Respondit Fabricius in der Gebühtmäßigen Ablehnung der gantz unverdienten Schmach welche ꝛc. Stetin 1647. Samuel quoque Plusterus pro Fabricii sententia ediderat scriptum hoc titulo: Kurtze Hintertreibung des Irrthums welchen M. Jac. Stolterfoth ausgestreuet. ibid. 1646. 4. Extat Stolterfothi kurtze Antwort auf die Charteque Sam. Plusteri. Lubec. 1646. 4. & contra Fabricium pars secunda Apologiæ der nothwendigen höchst-abgedrungenen Warheit und Ehren-Rettung. ibid. 1648. 4.

Concionum Funebrium Decades V. Stetin. 1650. 4.

Justitiæ administrandæ necessitas & utilitas, Land-Tags Predigt aus Deut. XVII. 18-20. ibid. 1640. 4.

JACO-

JACOBUS COSMAS FABRICIUS auctor
)tarum stigmaticarum adversus Magistrum
iginta paginarum, qui libello uno Ecclesiasti-
m & politicam potestatem complexus est.
ancof. 1612. 4.

JOACHIMUS FABRICIUS, cujus extat Con-
) de æterna Prædestinatione. Witeb. 1593.4.

Alius JOACHIMUS FABRICIUS Pastor ad
Mariæ Stetini, denatus A. 1679. 29. Jul. ætatis
. qui Quæstiones Theologicas de Descensu
HRISTI ad inferos, resurrectione & adscen-
ne edidit. Stetin. 1649. 4. ut dissertationes
ıs alias Theologici argumenti, v.g. de Ecclesia
justificatione, Concionesque funebres præte-
m. Dicitur & idem esse *Joach. Fabricius* Frei-
genfis, qui Theologiæ se studiosum appellat in
ipto edito Hamburgi 1667. 4. Bedencken über
Schrifft / welche M. Matthæus Bugeus Gene-
Superintendent der Alten Marck / D. Jo. Mol-
), Seniori in Hamburg / und seinen Glaubens-
käntniß entgegen gesetzt.

JOANNES BAPTISTA FABRICIUS, Au-
tanus, Simonis (de quo infra) filius, Rudol-
II. Imp. à Consiliis, & Advocatus Aulicus
1613. defunctus: De eo Paulum Freherum
lacet vide in theatro virorum eruditorum p.
2. seq.

OANNES FABRICIUS Norimbergensis,
cessor Andreæ Osiandri, primi post Reforma-
ıem ad D. Laurentii ædem Pastoris, defunctus
1558. ætatis 62. De quo idem Freherus p.
177.

177. Filii ejus Andreas, M. Jo. Baptista Pastor Fürtensis, & David Fabricius.

JOANNES FABRICIUS alter, Jo. Baptistæ jam memorati filius, Minist. Ecclesiastici Norimbergensis Antistes & per duodequadraginta annus ad ædem S. Sebaldi Pastor.

JOANNES FABRICIUS tertius, Jo. Baptistæ nepos, Theologus clarissimus Altdorfinus & hinc Pastor Norimbergensis ad Templum S. Mariæ A. 1676. ætatis 58. denatus die 26. April. cum paulo ante pro concione expositurum verba Siracidis XXXVII. 28. *Hominis vita finiti est evi*, apoplexia corripuisset. Confer Vitam ipsius Concioni funebri à B. Conrado Feuerlino editæ subjectam, Paulum Freherum libro laudato p. 714. Memoriam Jo. Fabricii scriptam à D. Jo. Conrado Durrio, quam Reverendus & Patri cognominis filius, Altdorfinus nuper & jam ab A. 1696. Helmstadiensis Theologus primarius & Abbas Regiæ Luteræ D. JO. FABRICIUS parentis sui postumis *prælectionibus Theologicis in locos Philippi Melanchthonis* præfixit. Magni vero Danielis Omeisii viri doctissimi, nuper eheu litteris elegantioribus erepti verba, quibus de scriptis patris Fabricii mentionem facit, prætermittere nefas duxerim. Ita vero ille in Gloria Academiæ Altdorfinæ p. 34. *Sicut Vespasianus ajebat Imperatorem stantem oportere mori, atque Ivellus celebris in Anglia Episcopus, Episcopum debere concionantem mori; ita noster media in Concione & conspectu confertissimi fidelium cœtus ab ore*

suo

suo pendentis è statione sua per apoplexiam ad capessendum æternæ beatitatis præmium ab Imperatore summo evocatus est, relicto non tantum filio Plurimum Reverendo, paternarum Virtutum ex asse hærede, sed & monumentis quibusdam, paucis illis quidem, verum è quibus tanquam ex ungue leonem quis cognoscat: videlicet Tractatu de *κακοζηλία* gentilium, *disputationis instar Præside B. Dilherro Jenæ quondam defenso: è quo scripto doctissimo doctissimus Vir Samuel Bochartus ingenue professus est se non pauca didicisse.* Homiliis *etiam nervose ac solide adornatis* ad Augustanam Confessionem, *hisque subjunctis notis eruditissimis:* (XXVIII. Predigten über die Augspurgische Confeßion/ darin 1. ein Biblischer Text erkläret/ 2. der Beweiß des Articuls daraus genommen/ 3. der Nutz desselben in unserm Christenthum gewiesen wird. Norimb. 1652. 4. his adde Conciones III. in exitu & ingressu anni. ibid. 1661. 4.) *libello denique qui inscribitur* Raphaël, *& usui pietatis tum domi tum inter itinera excitandæ dicatus est.* His post beatum Viri ex hac vita exitum successere Conciones in Jobum: Die Gedult-Schul/ oder CIV. Predigten über den Job/ auch ein geistliches A.B.C. oder XXIII. Predigten/ in welchen vierwörtige Sprüche der Heil. Schrifft nach Ordnung der Buchstaben des Alphabets erkläret werden.

JOANNES FABRICIUS, Ecclesiastes Witebergensis, qui ante decem plus minus annos obiit, cujusque nihil quicquam extare memini præter Conciones quasdam in novi anni auspiciis separatim

Digitized by Google

ratim vulgatas Witebergæ A. 1668. 1672. &c.

JOANNES FABRICIUS Stetinensis JCtus. Cujus dissertatio de rescriptis moratoriis ventilata est in Academia Basileensi.

JOANNES FABRICIUS Pastor Zillenzigiensis qui repetitionem fidei Christianæ edidit Francof. 1599. 8. & Germanice, Manuale articulorum fidei. ibid. 1608. 8. ac Rosetum Christianum pro afflictis. ibid. 1585. 8. Norimb. 1602. 12. Magdeb. 1596. 12. Precationum formulas. ibid. 1606. 8.

JOANNES FABRICIUS Frisius, qui de maculis in sole observatis diatribam edidit, Witebergæ A. 1611. 4. Alius Joannes Fabricius qui ex parte Augustanæ Confessioni addictorum interfuit Colloquio Thoruniensi A. 1645.

JOANNES FABRICIUS Gedanensis, linguarum Orientalium peritus, ut testatur publicatum ab eo testamentum Muhamedis, specimenque Arabicum, sive tria scripta Arabica cum versione & notis Grammaticalibus ac Coronide de Poësi Arabum. Rostoch. 1638. 4. Licet nolim inficiari quod in Catalogo Bodlejano annotat Thomas Hydeus, Versionem Carminis Abul Olæ verum auctorem agnoscere virum in his litteris præstantissimum Jacobum Golium, à quo eam *Fabricius* acceperit. Confirmat hoc enim ipse Golius præfat. ad Grammaticam Arabicam Erpenianam.

JOANNES FABRICIUS, Rector Schafhusanus, Joannis Ludovici, de quo infra, Pater A. 1638.

1638. denatus, qui calamum ſtrinxit adverſus fratres Roſeæ Crucis. Vide Heideggerum in Vita Jo: Ludovici Fabricii p. 11.

JOANNES Georgii F. FABRICIUS cujus Hemerologium ex Jac. Auguſti Thuani Hiſtoriis confectum vidit lucem Neapoli 1617. 8. Ibidem excuſa ejus Chryſoſticha &c.

JOANNES FABRICIUS Fiſchelenſis è dicœceſi Colonienſi, Germanus, Soc. Jeſu presbyter, Bonnæ Sociorum præfectus, *A.* 1656. 26. Sept. ætatis 62. obiit edito Germanice libro *de gravi crimine detractionis.*

JOANNES FABRICIUS Bolandus, præter Pſalterium Lyrico Carmine latino redditum edidit libros X. de motu Monaſterienſi, verſibus Elegiacis. Colon. 1541. & 1546. 8. Hujus Bolandi filius Franciſcus Fabricius Marcoduranus, de quo ſupra.

JOANNES FABRICIUS CÆSAR, Monachus Præmonſtratenſis, Canonicus Gladbacenſis, qui Martini Poloni Chronicon emendatius ediDiſſe ſe profitetur è MS. Codice antiquiſſimo Colon. 1616. In illa editione narrationem de Joanna Anglica incaſſum quæras, quam in fide dignis & antiquiſſimis Martini Codicibus extare certiſſimum eſt. Adi ſis Frid. Spanhemii Fil. Opera T. 2. p. 596. 597.

JOANNES FABRICIUS MONTANUS Helvetius, ſcripſit Vitam Conradi Pellicani, editã à Raph. Eglino Marp. 1608. 4. Ejuſd. extat Oratio qua probare conatus eſt Concilium Tridenti-

num ſine ſcelere à Chriſtianis frequentari non poſſe. Baſil. 1563. 4. apud Oporin. Huic Petrus Fontidonius Orationem pro Concilio Tridentino oppoſuit editam anno eodem Venetiis, 4. Reſpondit noſter tum Fontidonio illi tum Cardillo Hiſpano, ac præterea de providentia divina commentatus eſt Baſil. 1563. 8. & de differentiis animalium quadrupedum. Tiguri 1555. 8. Carminum libros vulgavit ibid. 1556, amicus Poëtæ ſuaviſſimi Petri Lotichii Secundi cujus & ipſe verſibus celebratur. Confer Jo. Petri Lotichii Bibl. Poeticam parte 3. p. 108, ſed qui libros de motu Monaſterienſi perperam refert ad Fabricium hunc Montanum.

JOANNES GEORGIUS FABRICIUS, Jo. Baptiſtæ, (Arithmetici & Scholarum Germanicarum inſpectoris, diverſi à Jo. Baptiſta Fabricio de quo ſupra) filius, Medicus Norimbergenſis A. 1668. ætatis 75. denatus, de quo multis diſſerit Paulus Freherus in theatro Viror. doctor. p. 1405. ſeq. ex ſcriptis ejus nihil commemorans præter diſſertationes quasdam, ut de ſummo bono, de virtute Morali, de Sophiſticis elenchis, de calculo, de phrenitide &c.

JOANNES JACOBUS FABRICIUS Lehnephia Bergenſis, De quo hæc Godfridus Arnoldus in Hiſtoria ſive Apologia hæreſium T. 3. p. 148. Noch zuvor iſt ein ander Prediger zu Swelm Zwoll und Sultzbach / Namens Johann Jacob Fabricius in Schrifften bekannt worden / die meiſtentheils wider den groſſen Abfall der ſo genannten Chri-

Christenheit gehen / als da sind 1) **Von den Ursachen aller Elenden** / 2) **Auslegung über** *Matth. V. 6. 7.* 3) **Das vielgeplagte und doch verstockte Egypten / das ist das itzige abtrünnige Maul-Christenthum / welches nunmehr zu einen Heydenthum / Babel / Sodom und Egypten worden.** Amsterd. 8. 4) **Von der Wiedergeburt oder Hertzgründlichen Busse / den Frommen zu fernerer Prüfung / den Heuchlern zur Warnung.** ibid. Der Auctor nennet sich hierinnen einen Diener am Worte JEsU / und eifert durchgehends wieder die gemeine Heucheley und Boßheit / hat auch einige Beyhülffe in seinen Vorhaben zu erlangeu / das erste Buch dem Churfürsten zu Brandenburg **Friderich Wilhelm** dediciret / aber sonder Zweifel ohne effect. Wie er denn ferner von seinem Ampte gesetzt / und Anno 1673. zu Amsterdam (4. Mart. seines Alters 55. Jahr) gestorben / wovon sein Discipul D. Holterhof dessen Lebens-Lauf publiciret hat. Er soll sonst ein sehr gelehrter Mann gewesen seyn / sonderlich im Ebreischen und Mathesi. Etliche Schrifften von ihm werden vorkommen **unter den Namen** Justi **Klägers.**

JOANNES LUDOVICUS FABRICIUS, Joannis, Rectoris Schafhusani de quo supra, *Filius*, Theologus Palatinus Heidelbergensis magni nominis, Curiæ Electoralis sacræ Consiliarius & Collegii Sapientiæ Ephorus, cujus vitam dignam lectu memoriæ prodidit & Operibus ipsius junctim excusis præfixit ipsius quoad viveret

amicus *Joannes* Henricus Heideggerus Theologus Tigurinus. Obiit Calendis *F*ebruarii *A.*1696. Opera ipsius præfixa effigie prodierunt Tiguri 1698. 4. in his non continentur *tabulæ Chronologicæ & Historicæ* de quibus vide sis Heideggerum in vita p. 18. Continentur porro in jam dicto operum Volumine hæc:

Dissertatio de Theologia & ejus Principio.

—— *de Amicitia.* p. 10. & *Theses ex aliis Philosophiæ partibus* p. 14.

—— *de natura & usu Metaphysices.* p. 18.

—— *de omnium scientiarum hypothesi universali.* p. 28.

—— *de variis fidei capitibus* p. 41.

Oratio inauguralis de animorum immortalitate. p. 49.

Scrupuli ex sacramenti Venerabilis furto ablati casu, sub Christiani Philalethæ *nomine Theologo cuidam Catholico Alsato moti sed nondum remoti, solis nunc demum radiis expositi.* p. 65.

Meditatio Philosophico Theologica de Meditatione. p. 75.

—— *de typo omnium disciplinarum.* p. 81.

Positiones de methodo ad Veritatem. p. 91.

Meditatio de Viis DEI, an & quousque sint similes viis hominum. p. 93.

Apologeticum pro genere humano contra Atheismi Calumniam, sive, falsa esse quæ de gentibus Atheis traduntur. p. 119.

Disquisitio de Symbolica visione DEI. p. 142.

Dialexis Casuistica inter Theophilum & Eubulum de baptismo Infantibus heterodoxorum conferendo. p. 155.

de

—— *de ludis Scenicis.* p. 174.

Meditatio de Controversia circa Personam CHRISTI inter Evangelicos agitata, eam in solis loquendi formulis & Scholasticorum terminorum ambiguitatibus consistere, adeoque revera nullam esse. p. 237. Sine nomine auctoris vidit lucem primum Francofurti 1664. 8.

Epistola ad Jo. Jacobum Rekium, sub Jac. Daniellis Humberti *edita nomine, de Libello quem super Controversia circa Personam CHRISTI Anonymus Cl. Fabricio opposuit.* p. 284.

Euclides Catholicus, sive demonstratio Romanæ fidei ex primis certis & evidentibus principiis Mathematica Methodo & connexis continua serie propositionibus deducta, Ad Reverendissimos Viros Adrianum & Petrum de Walenburch. p. 301. Epistolis septem constat & ad confundendos Romanorum dogmatum propugnatores edita est sub ficto nomine Jani Alexandri Ferrarii, adeoque perperam pro serio scripto Pontificii alicujus Doctoris habetur à viro erudito in Commentario de montibus Pietatis p. 551.

Disquisitio Theologica de Enthusiasmo. p. 350.

—— *de Hominis ad æternam salutem adducendi à DEO sanctificatore dependentia.* p. 356.

Dialexis Theologica inter Eubulum & Theophilum de limitibus obsequii erga homines. p. 363.

—— *de fide Infantum.* p. 391.

Disputatio Theologica qua disquiritur, utrum controversia de baptismo per hominem privatum aut mulierem in casu necessitatis administrato ad capita

pita fidei, an ad quæstionem de ἐυταξίᾳ pertineat. p. 399.

—— *De solenni novorum inter Christianos templorum dedicatione & inauguratione.* p. 409.

Dialexis inter Phylopystum & Anagnosten de Catecheseos Heidelbergensis quæstione LXXX. quæ est de Missa. p. 413.

Dissertatiio de fastis p. 423.

Aliæ varii argumenti theses & Programmata nonnulla, quorum ultimum p. 561. est *adversus Calumniam de auctore libri pro Polygamia* qui sub Daphnæi Arcuarii nomine prodiit, & uni è Professoribus Heidelbergensibus, velut auctori tribuebatur.

Vitam hujus Fabricii qui compendio legere voluerit, is Bibliothecam Novorum librorum à Clariss. Neocoro concinnatam evolvet Anni M DC XCVIII. p. 654. seq. vel Acta eruditorum hujus anni p. 172. seq.

JOANNES SEOBALDUS FABRICIUS, Jo. Ludovici, de quo jam dictum est, frater major natu, Professor Logicæ, Græcæq; linguæ hinc Historiarum quoque in Academia Heidelbergensi & Ecclesiastes ad D. Petri: *Panegyricum Carolo Gustavo Sveciæ Regi* coronato dixit, *Coronæ Svecicæ* titulo editam Heidelbergæ A. 1655. Composuit & *Myrtilletum* sive *Historiam urbis Heidelbergensis*, præterea *Manheimium* & *Lutream Cæsaream* descripsit A. 1656. Extat præterea ipsius *C. Julius Cæsar Nomismaticus*, libellus 78. paginarum, vulgatus Londini 1678. 8. in cujus titulo

Digitized by Google

tulo auctor se vocat *S. Theol. D. Academiæ Heidelbergensis Professorem, Comitem Palatinum.* Ad calcem voluminis hæc præterea ipsius scripta memorantur: *Erudita Pietas* sive *Oratio inauguralis* ad auspicandam Professionem Heidelbergensem A. 1653. habita.

Neohusium sive de ortu & variis mutationibus Cœnobii Neuhusani dissertatio.

Disputationum Theologico Philosophicarum inde ab A. 1653. usque ad A. 1674. in Athenæo Heidelbergensi habitarum volumen.

Novum D.N. JESU CHRISTI Testamentum rythmicum.

Sermonum Dominicalium, festivorum, pœnitentialium & funebrium ad populum Heidelbergensem ab A. 1660. ad 1674. pronunciatorum tomi duo.

Lessus funebris Gloriosissimæ memoriæ Ferdinandi IV. Romanorum Imperatoris publice dictus.

Panegyricus Cæsareus, Augustissimo Leopoldo, solenni Coronationis Cæsareæ die consecratus.

Panegyricus Regius Augustiss. Carolo II. Magnæ Britanniæ, Franciæ atque Hiberniæ Regi in regnum Paternum Avitumque gloriosissime reduci dictus mense Junio A. 1660.

Emblemata Danica sive *theatrum Hieroglyphicum* in Nuptias Serenissimi Principis ac Domini Caroli Comitis Palatini ad Rhenum, cum Serenissima Principe Wilhelmina Ernestina Regni Danici Principe Regia A. 1665.

Selenius & Selene, sive Panegyricus Nuptialis Palatino Luneburgicus, Ernesti Augusti Ducis

Brunswigo Luneburgensis, Episcopi Osnabrugensis & Sophiæ Comitis Palatinæ Electoralis tædis jugalibus applaudens.

In Anglia ab eo edita:

De unitate Ecclesiæ Britannicæ Meditationes sacræ. Oxon. 1676.

Epistola Irenica ad Verbi Divini Ministros Regnorum Angliæ Scotiæque indigenas, semetipsos ab Ecclesia Nationali segregantes. Lond. 1677.

Magnes amoris Britanno Auriacus, Wilhelmo Henrico Principi Oraniæ, Comiti Nassoviæ &c. Ejusque sponsæ Regali Mariæ, Jacobi Ducis Eboracensis & Albanicæ, Comitis Ultoniæ, Thalassiarchi Angliæ & Hiberniæ &c. Filiæ Primogenitæ, sub Emblematum velo repræsentatus 4. Nov. 1677.

JOANNES WOLFGANGUS FABRICIUS Parentationes nonnullas sive Orationes funebres edidit, ut in funere Fabriciorum, de quibus supra in Hieronymo Fabricio Augustano, in funere Floriani Bernbeccii Winshemiensis, Senatoris ac Prætoris Hallensis in Svevia &c.

LAURENTIUS FABRICIUS Gedanensis, Linguarum Orientalium per annos XXXVI. in Academia Wittebergensi Professor inclytus ac præclare meritus diem obiit A. 1629. ætatis 74. De Vita ejus evolves Henningi Wittenii memorias Philosophorum p. 300. seq. Ex Elogiis quibus plures viri docti eum ex merito mactarunt, unum adscribam Guil. Schickardi Viri præstantissimi in præfat. ad Bechinat Haperuschim: *Onerant*

rant me postremo spes plurium modernorum hujus rei necessariam utilitatem perite æstimantium, nominatim è multis per Germaniam Venerandi Senioris Domini Laurentii Fabricii *Professoris Witebergensis Veterani & Dni Joannis Buxtorfii Basileensis, Rabbinorum sed Christianorum, adeoque pectorum candidorum & ab invidia omni tam alienorum, ut nil præter nomen ejus nosse videantur. Horum exquisita judicia faciunt* &c. Scripta illius hæc sunt:

Partitiones Codicis Hebræi Witeb. 1610. 4. 1626. 1671. 8. & novissime in Thomæ Crenii V.C. thesauro librorum Philologicorum. Lugd. Bat. 1700. 8. Merito suo hic liber studiosis Theologiæ commendatur a pio atque erudito Theologo Wolfgango Franzio in libro aureo de interpretatione S. Scripturæ p. 45.

Oratio de lingua Hebræa addiscenda. Witeb. 1594. 4. In hac inter alia differit de Targumim sive Chaldaicis Paraphrasibus librorum Vet. Testamenti.

De Schemhamphorasch usu & abusu apud Hebræos. Witeb. 1596. 8.

De reliquiis sanctis Syrarum vocum in N. T. asservatis. Witeb. 1613. 4.

Metrica Hebræorum Vetus & nova. ibid. 1623. 8.

Epistolam ad Joh. Buxtorfium qua eum hortatur ut contra Lud. Capellum punctorum Hebraici codicis antiquitatem asserat, edidit Jo. Buxtorfius pronepos in mantissa ad Catalecta Theologico Philologica Basil. 1707. 8. p. 434.

Alius

Alius LAURENTIUS FABRICIUS itidem Gedanensis, sed jam A. 1577. defunctus, de quo G. R. Curicke in præclaro opere vernaculo quo civitatem Gedanensem descripsit p. 323.

Alius LAURENTIUS FABRICIUS Urdingensis, auctor libri Germanice editi cui titulus: Gegen-Bericht und Examen des Buches Münsterische Inquisition genannt/ A. 1583. zu Münster nächtlicher weise von einen Calvinisten in die Häuser geworffen. Coloniæ 1585. 4.

MARTINUS THEODORUS (sive THEODOSIUS) FABRICIUS vulgavit Harmoniam Historiæ Passionis & Resurrectionis CHRISTI, Germanice, latine, Græce & Hebraice. Witeb. 1595. 8. cum Theologi egregii D. Ægidii Hunnii præfatione. Memorat Carolus Josephus Imbonatus in Bibliotheca Latino Hebraica. p. 436.

MATTHIAS FABRICIUS libello Germanico collegit *centum falsa à Calvinianis in S. Scripturam, Patres Ecclesiæ & Augustanam Confessionem admissa.* Witebergæ A. 1598. 8.

MICHAEL FABRICIUS edidit responsionem ad Calvinum & Bezam pro Friderico Balduino. Colon. 1564. 8.

NICOLAUS CLAUDIUS FABRICIUS DE PEIRESC sive PEIRESCIUS, Senator Aquisextiensis, communis ille cum viveret fautor ac Patronus eruditorum, nec minus ipse eruditissimus obiit A. 1637. cum natus esset A. 1580. Vitæ & laudum suarum dignum cumprimis præconem nactus est *Petrum Gassendum*, cujus libri VI.

Digitized by Google

VI. de Peirescii vita sæpius editi, & ab omnibus elegantium rerum curiosis hominibns avide lecti sunt. Subjicitur illis Peireskii laudatio dicta in Concione funebri Academicorum Romanorum 21. Dec. *A.* 1637. à *Jo. Jacobo Buccardo*, Parisino, quæ exstat etiam in Henningi Witte Memoriis Philosophorum p. 420. Decorarunt præterea ejus memoriam eruditissimi quiq; quadraginta amplius linguis, unde post ejus mortem *A.* 1638. in lucem Romæ edita est *Panglossia*, sive *Humani generis lessus in funere delicii sui Nic. Claudii Fabricii Peirescii.* Scipionis quidem Grammondi versus hi exstant:

Indus, Arabs, Medus, Gallus, Germanus, Etruscus,
Anglus, Idumæus, Sarmata, Grajus, Iber.
Et quicunque venit gelido de cardine & usto,
Eoisque plagis, occiduisque sonus:
Omnes Fabricio concordi voce parentant,
Qui norat proprios reddere cuique sonos.

Plura dabunt Petrus Borellus Castrensis in Auctario ad vitam Peirescii, Hagæ Comitis A. 1655. Peraultus in Centuria Virorum Galliæ illustrium T. 1. p. 121. Bullartius T. 2. Academiæ scientiar. p. 207. Bælius in Dictionario Critico, Thomas Pope Blount in censura scriptorum & Paulus Colomesius in Bibl. Orientali p. 175. seq. Quod vero Clementius in Salmasii Vita, *multa*, inquit, *perperam nescio quo fato in vita Peireskii à Gassendo relata, alias forte docebimus*, promisso hoc nun-

nunquam ſe, quod ſciam, exſolvit. Nihil fere typis exſcribi Peireſcius ſub nomine ſuo paſſus eſt, ſed plurima eruditorum monumenta juvit promovitque, ex quibus nonnulla etiam nomine ipſius innotuerunt, ut excerpta antiqua è Græcis ſcriptoribus quæ H. Valeſius à Peireſcio accepta illuſtravit, & Peireſciana inde appellari vulgo obtinet: Ipſe quoque plurima, Hiſtorici præcipue argumenti ſummo ſtudio collegit Peireſcius, quæ manu exarata ſervantur, ut patet ex catalogo Petri Puteani MStorum propriorum Peireſcianorum qui auctario Borelli ſubjicitur & in quo recenſentur Volumina LXXXII. Meminit & Jacobus Sponius in itinere ſuo T. 1. p. 3. edit. German. teſtatus virum hunc incredibilis induſtriæ centena propemodum Volumina MSS. poſt ſe reliquiſſe partim manu ſua partim librariorum exarata, illorum majorem partem apud heredem, decem ex illis penes illuſtrem Sibonum ſervari. *Unus*, inquit, *codex agebat de veterum menſuris ac ponderibus: alter varias complectebatur Genealogias, alii duo orientales ſpectabant linguas, alii duo qui præ cæteris mihi arridebant, veteres complectebantur Inſcriptiones, atque in his trecentas amplius ineditas.* Ante paucos annos etiam ſpes facta eſt in lucem edendarum Epiſtolarum Peireſcii, & virorum doctorum ad Peireſcium ſcriptarum binis Voluminibus in folio.

NICOLAUS FABRICIUS, Guidonis Fabricii Boderiani, de quo ſupra, frater Ariam Montanum una cum fratre juvit in Bibliis Regiis Polyglottis

glottis concinnandis, unde ab *Aria* in prolegomenis mactatur hoc elogio: *Nicolaum Fabricium Guidonis fratrem, in antiquis ac potissimum in Hebraica lingua non infeliciter versatum, qui sua diligentia & continuis laboribus in hoc opere transscribendo, interpretando & corrigendo inter cæteros nobis etiam adjumento fuit, huic catalogo merito inserendum duximus.*

NICOLAUS FABRICIUS CHALASIUS. Laudatur à Laurentio Pignorio in Symbolis Epistolicis Epist. 8. data A. 1603. ad Jacobum Cavacium Monachum Benedictinum: *Pyrrhi imago imberbis, & diademata cernitur in numo argenteo quinque vel sex drachmarum, cujus mihi ectypon communicavit Vir nobilissimus idemque doctissimus Nicolaus Fabricius Chalasius tibi etiam probe cognitus.* In transcursu hoc loco notare liceat à magno Seldeno *Nicolaum Fabrum* præceptorem Ludovici XIII. Galliæ Regis, virum doctissimum A. 1612. defunctum quoniam *Baronius* eum alicubi *Nicolaum Fabricium* appellat, confundi cum Nicolao Fabricio Peirescio, quod observans Adrianus Bailletus libro de *Auctoribus nomen suum tegere studentibus* parte 4. c. 3. p. 505. singillatim conquerendum sibi putavit de mira nominis Fabricii æquivocatione. *Je demande à un connoisseur, qui est Fabricius? Il me repond, que c'est un Auteur Anglois nommé Carpenter ou Charpentier. Non, reprend un autre connoisseur, Fabricius est un Auteur François nommé Marechal. Pardonnez moy, repartit un troisieme,*

ſieme, Fabricius eſt un Auteur Allemand nommé Schmidt. Un quatrieme connoisſeur prend parole, pour me dire qu'on me trompe, & que Fabricius eſt le nom de deux Auteurs Normands nommez le Fevre en noſtre Langue & ſurnommez de la Boderie; & un cinquieme vient me ſoutenir que Nic. Fabricius veut dire Nic. Fabri; mais pas un ne s'aviſe de me perſuader, que ce nom peut ſignifier, Fabrice. Ce n'eſt pas encore tout. Les connoiſſeurs pour multiplier mes embarras, m'apprennent qu'il y a des Auteurs & d'autres Savans non Auteurs du nom de Charpentier, de Schmidt, de Marechal, de Fabri & de le Févre, qui s'appellent non Fabricius, comme ceux de deſſus, mais Faber; & que le méme nom de Faber marque encore d'autres Auteurs du nom vulgaire de Du Faur, Favre, Faure, Zimmermann, Werckman &c. Ainſi je trouve dans la Republique des lettres prés de quatrevingts Auteurs du nom latin & étranger de Faber & de Fabricius, dont l'equivoque me trouble dans la diſtinction qu'il faut faire des noms propres & des perſonnes particulieres de ces Auters. C'eſt l'equivoqae du Nom de Nicolaus Faber, *qui a trompé Selden Anglois, lors qu'il a pris pour Monſieur de Peireſc M. le Févre Precepteur de Louis XIII. ſur la mention que Baronius en avoit faite ſous ce Nom Latin.* Cæterum de Nicolao Fabro illo vide Sammarthani elogia libro V. Vitam à Franciſco Balbo ſcriptam quæ opuſculis Fabri præfigitur, Pariſ. 1614. 4. Lud. Morerum in Dictionario, aliosque.

OTTO FABRICIUS ſive *Schmid*, Huſa Cimber,

ber, edidit Daniados partem primam, Slesvici *A.* 1581. 4. Confer Jo. Molleri V.C. Isagogen ad Hist. Chersonensi Cimbricæ p. 171. 195.

FABRICIUS PALLAVICINUS Genuensis, Soc. Jesu, Romæ Græcas litteras & Mathematicas, Florentiæ in Hetruria & Posnaniæ in Polonia, Romæ iterum Philosophiam professus est. Rexit Cracoviæ domum probationis seu tironum, & in Gallia Collegium Avenionense. Post Inspector Subalpinorum Collegiorum, solis æstu atque itineris laboribus morbo contracto Genuæ decessit 7. Sept. Anno seculari 1600. Scripsit primus ut putatur (inquit Philippus Alegambe ex cujus Bibl. Jesuitica hæc referimus) A. 1583. *de perfectione religiosa è SS. Patribus*, quo libro in provincia Polonia passim omnes uti solent. Scripsit etiam librum *de Cambiis Mercatorum*, ejus rei peritissimus, sed ei immortuus est, itaque recognoscendus scholiisque illustrandus datus est Julio Nigrono ejusdem societatis Sacerdoti.

PAULUS FABRICIUS, cujus hocce elogium texuit Nicolaus Avancinus è Soc. Jesu, atque ex ejus parte 3. Orationum p. 210. exhibuit vir de Germanica omni juventute ac litterarum studiis immortaliter meritus & superiore mense Octobri hujus Anni 1708. rebus humanis eheu & Zitaviæ suæ cujus singulare decus erat subductus, Christianus Weisius libro 1. de argutis inscriptionibus c. 4. p. 355.

Paulus Fabricius
Unus si alius
Fortunæ suæ Faber,
Papiæ Philosophus, Viennæ Medicus,
Hebræus, Theologus.
Quatuor Imperatorum aulas secutus,
Archiater, Consiliarius,
Aulæ mores non induit, suos non
exuit.
Quos allocutus est semel,
Iterandi colloquii siti accendit.
Tam charus singulis quam utilis omnibus.
Æque discendi avidus ac docendi peritus.
Sive Philosophica scriberet,
sive in Pentateuchum commentaretur,
sive in Judæos stylum incitaret.
In dissimilium rerum argumentis sibi semper
simillimus.
Omnem severiorum disciplinarum gloriam
invasit,
Omnem tenuit.
Israëlita ab Erasmo dictus,
sive quod in ea seculi corruptela
vixisset integer,
sive quod antiquam simplicitatem
retinuisset in Aula,
sive quod omnis ejus voluptas,
Omnis cura, omne otium, & negotium
esset in Divinis litteris.
Senectutis candorem
Moribus Germanis geminavit:

Ex

Digitized by Google

Ex hoc illustrissimæ familiæ surculo
Barones & Comites Nepotes
surrexerunt.

Scripta Pauli Fabricii ab Israële Spachio & aliis memorantur, ut *Moravia*. Viennæ 1570.

Carmen in obitum Caroli V. Imp.

Tabulæ Astronomicæ 4.

Ephemeris singulis anni diebus ostendens locum Solis in circuitu. 4.

FABRICIUS PAULUTIUS Foroliviensis Episcopus vulgavit Annotationes in N. T. Romæ 1619. fol. In Pentateuchum, libros Historicos & Propheticos Commentaria. ibid. 1623. fol.

FABRICIUS PEIRESCIUS. Vide supra in *Nicolao Fabricio.*

PETRUS FABRICIUS Polonus, Provinciæ Poloniæ in Societate Jesu Præpositus provincialis A. 1622. ætatis 71. defunctus varia scripta in linguam transtulit patriam, ut Rob. Bellarmini Meditationes de septem verbis CHRISTI, & Gemitum columbæ, tum Lucæ Pinelli meditationes de Eucharistia & Thomæ à Kempis libros IV. de imitatione CHRISTI. Vide Bibliothecam Jesuiticam Phil. Alegambe & Nathanaelis Sotwelli.

Alius PETRUS FABRICIUS Rostochiensis recudi fecit Symbola Pythagorica cum expositione Philippi Beroaldi. Rostoch. 1604. 12.

PHILIPPUS FABRICIUS B. Doctoris Lutheri discipulus, cujus Conciones atque prælectiones diligenti calamo excepit, ut refert Joannes

Aurifaber in præf. ad Colloquia Lutheri mensalia.

PHILIPPUS JACOBUS FABRICIUS Professor eloquentiæ in Academia Rostochiensi vix exorsus publici muneris labores febri ardente extinctus A. 1630. Ejus Epistola Hebraica qua Jo. Buxtorfium filium de obitu Parentis solatur, cum versione latina & notis, itemque altera latina ad eundem Buxtorfium scripta extat in Jo. Buxtorfii pronepotis mantissa ad Catalecta Philologico Theologica p. 369. 436. Basil. 1707. 8.

PHILIPPUS MARTINUS FABRICIUS JCtus qui dissertationem inauguralem de ἀναργυρία sive exceptione non numeratæ pecuniæ publicavit Argentorati 1666. 4.

FABRICIUS PIGNATELLUS Italus Neapolitanus è Societate Jesu, Provinciæ Neapolitanæ Præpositus Provincialis A. 1636. ætatis 47. denatus scripsit de Apostolatu Nathanaëlis Bartholomæi, & libros quatuor de Ecclesiæ sacrificio sive Missa. Paris. 1660. Vide Sotwellum in Bibliotheca Jesuitica.

SAMUEL FABRICIUS Theologus Helvetius Germanico Idiomate edidit considerationes beneficiorum DEI, Judicii extremi & beatæ æternitatis, tum Cosmotheoriam sacram è Psalmo CIV. Basil. 1675. 8.

SEBASTIANUS FABRICIUS itidem Germanice vulgavit fabricam quadrantis horarii & Geometrici. Et institutionem de usu Astronomici & Geometrici quadrantis: item descriptionẽ Cylindri & annularis horologii.

SEO-

SEOBALDUS FABRICIUS, Vide supra in *Joanne Seobaldo Fabricio.*

SEPTIMIUS ANDREAS FABRICIUS Medicus Norimbergensis, à quo se in Lindenio renovato sive in opere præclaro quo vitas & scripta Medicorum post Jo. Antonium van der Linden persequitur, adjutum testatur Georgius Abraham Merklinus.

SIMON FABRICIUS Marcopibertanus Francus, ex Monacho Melanchthonis discipulus atq; dein Rector Gymnasii Annæani Augustæ Vindelicorum & linguæ Græcæ Professor, ac post Hieronymum Wolfium Bibliothecarius, in cujus gratiam Varias lectiones è Codice MS. Augustano Demosthenis annotavit. Diem obiit supremum A. 1593. ætatis 63. De filio Hieronymo Fabricio Augustano Medico supra dicere me memini. De Simone hoc consulendus Paulus Freherus in theatro Virorum eruditorum p. 1487.

STATIUS FABRICIUS Professor in Academia Helmstadiensi, & Inspector deinde Generalis Principatus Halberstadiensis, Edidit Conciones funebres tum disputationes binas Theologicas de fictitio Pontificis Romani in Ecclesia principatu, Helmst. 1640. de justificatione hominis peccatoris coram DEO, de vocatione Ministrorum Ecclesiæ. De hoc Statio Fabricio consules ubi visum fuerit H. Wittenii Biographiam ad A. 1651. 29. Maji qui illi emortualis fuit, & Paulum Freherum in opere jam laudato p. 556. tum memorias Theol. Helmstadiensum à Gerh. Theod. Meiero vulgatas p. 59. seq.

STEPHANUS FABRICIUS Bernensis Ecclesiæ Pastor, Conciones in Hoseam in lucem edidit Bernæ 1623. in Joëlem 1628. itemq; in Psalmos Genev. 1622. fol. in Prophetas minores universos 1641. in Decalogum de impletione legis & bonis operibus, 1649. 4. Conciones festales. 1640. 4.

THEODORUS FABRICIUS teste Gesnero vulgavit Coloniæ Grammaticas Institutiones linguæ sanctæ, itemque tabulas binas de nominibus & verbis Hebraicis, excusas Basileæ apud H. Petri. Idem Fabricius creditur non pauca suppeditasse Henrico Dorpio ad componendam Historiam de factione & furore Anabaptistarum in urbe Monasteriensi, quam decem ille libris descripsit.

THEODOSIUS FABRICIUS Andreæ Pastoris Nordhusani, de quo supra, filius, paterq; Georgii Andreæ, de quo itidem suo loco dixi, Diaconus primo Witebergensis deinde Superintendens & Pastor Hertzbergensis in Saxonia superiore, denique ab Heterodoxis cum Calvino sentientibus ejectus, Pastor primarius ad D. Joannis, & Professor Theologiæ Pædagogii Gœttingensis Locos Communes è D. Lutheri scriptis per gnomas & Aphorismos edidit Magdeb. 1594. 4. 1597. 4. recusos Londini 1651. 4. Præterea Germanico idiomate scripsit Historiam certaminis Sacramentarii. Magdeb. 1593. 4. Compendium doctrinæ Christianæ sive Catechismum D. Lutheri Hebraice vertit, quam translationem cum

cum Græca Jo. Volandi discipuli sui interpretatione edidit Mich. Neander. Witeb. 1582. 8. Ad hunc Theodosium Fabricium Epistolæ quædam Theologi laudatissimi Polycarpi Lyseri nuper in lucem editæ sunt à digno illius pronepote cognomine, præsule Wunstorpiensi, in sylloge Epistolarum B. D. Polycarpi Lyseri senioris Lips. 1706. 8.

THOMAS FABRICIUS JCtus & Academiæ Francofurtensis ad Viadrum Syndicus A. 1594. defunctus, cujus dissertationes Juridicæ variæ prodierunt A. 1587. 4. Vide Jo. Christophori Becmanni V. C. Analecta de vitis Professorum Francofurtensium p. 75.

Alius THOMAS FABRICIUS Ecclesiastes Dantiscanus qui Calvinianis favit circa A. 1597. 1616. de quo Christophorus Hartknochius in Historia Ecclesiastica Borussiæ p. 769. 770. sq. 790.

Alius ni fallor THOMAS FABRICIUS auctor libri Germanice editi de traditionibus humanis Ecclesiæ Romanæ. Der Römische Grempel-Marckt aller fürnehmsten menschlichen Auffsätze der Römischen Kirchen. Neostadii 1606. 8.

TOBIAS FABRICIUS, libellum Theologicum de pestilentia edidit (Bericht von der Pestilentz) Neostadii 1597. 8. & Expositionem Catechismi Palatini, ibid. 1586. 8.

FABRICIUS TUSCUS, Plinio Majori laudatus in Indice scriptorum è quibus profecit libro III. IV. VI. Naturalis Historiæ.

FABRICIUS TUSCUS *Abbas Abindonensis in*

Angliæ Congregationis Cluniacensis prope annum Domini 1110. scripsit Vitam S. Adelmi Episcopi, Epistolas ad diversos. Hæc Antonius Possevinus in Apparatu Sacro. Sed Lelandus, Baleus & Simlerus autorem vitæ Adelmi sive Aldelmi vel Anthelmi deniq; Abbatis Scotici non Fabricium appellant sed Faricium Tuscum, quod rectius esse putat præclarus Vossius lib. 2. de Historicis latinis p. 398.

VALENTINUS FABRICIUS Polonus è Societate Jesu, Regi Sigismundo III. à Sacris Concionibus. Suspicor Philippum Alegambe falli memoria, cum huic Valentino præter Concionem celebrem quam inscripsit *strenam*, tribuit Polonicam versionem libri Bellarminni de gemitu columbæ, quæ Petro potius Fabricio debetur, ut supra dixi.

FABRICIUM VARRANUM inter eos qui Urbis admiratione ad illam describendam eccitati libros de ea ediderunt laudat Georgius Fabricius in Roma, cap. 1.

FABRICIUS VEIENTO. De hoc Tacitus decimo quarto Annali, capite 50. postquam de Thrasea dixerat: *Haud dispari crimine Fabricius Veiento conflictatus est, quod multa & probrosa in Patres & Sacerdotes composuisset iis libris quibus nomen Codicillorum dederat. Adjiciebat Talius Geminus accusator, venditata ab eo munera Principis & adipiscendorum bonorum jus. Quæ causa Neroni fuit suscipiendi judicii, convictumque Veientonem Italia depulit, & libros exuri jussit, conquisitos lectitatosque donec cum periculo parabantur, mox licentia habendi*

Digitized by Google

habendi oblivionem attulit. Eundem hunc putat Lipſius cum *Aulo Fabricio* ſtratego cujus apud Dionem Casſium mentio lib. LXI. p. 693.

VIDUS FABRICIUS PIBRACIUS, Senatus Pariſienſis præſes VI. Cal. Jun. 1584. annum agens ætatis 56. vivis exemptus. Plerique Fabrum appellant, ſed nonnulli Fabricium, (Gallis Gui du Faur de Pibrac) & è gente Fabricia Toloſæ cumprimis clara & nobili natum eſſe ſcribit in elogiis Sammarthanus, unde locum ei inter Fabricios dare volui, viro ingenii & eruditionis laude non minus quam dexteritate in negotiis gerendis celebrato, qui cum Arnoldo Ferrerio etiam comes, Concilii Tridentini celebrationi interfuit. Confer ſodes quæ ex Thuano, Sammarthano & elogiis præſidum Pariſienſium de Pibracio refert Antonius Teisſerius in additionibus ad elogia Thuanea Gallice à ſe reddita T. 2. p. 23. ſeq. Ex ſcriptis ejus notiſſima ſunt *Tetraſticha moralia* Gallico verſu ſcripta, quæ Turcice etiam & Arabice translata eſſe dicuntur, ne dicam de Græcis Metaphraſibus Florentis Chriſtiani, & Petri Molinæi, latiniſq; tum ejuſdem Chriſtiani, tum Auguſtini Prevotii, Chriſtophori Loiſelli, Martini Opitii & Nicolaii Herbinii. Extant præterea ab eo compoſitæ *laudes vitæ ruſticæ* & cultiſſimæ aliquot *orationes in Senatu habitæ*, tum reſponſio ad Orationem quam ad Henricum, III. poſtea Galliæ (Regem tum Poloniæ Henricum I.) dixit Epiſcopus Uladislavienſis, ne dicam de Epiſtola qua illaudatum Nuptiarum Pariſienſium facinus tueri ac defendere non dubitavit.

E 5 VIN-

VINCENTIUS FABRICIUS Hamburgensis, Consul Gedanensis A. 1667. denatus frequenter laudatur à Claudio Sarravio in Epistolis, à Boxhornio Epist. p. 33. &c. *In Vincentii Fabricii Epistolis*, inquit Morhofius lib. 1. Polyhist. p. 310. *nativa quædam elegantia est, quam ejus quoque elaboratissima carmina ostendunt.* Ejus Poëmata, & satyricon quod inscribitur pransus paratus quæ prodierant Amst. 1638. 8. tum Epistolæ, Orationes, dissertatio de Divitiis, de Parlamento Parisiensi, Positiones Medicæ Miscellaneæ & latina versio dissertationum quarundam Politicarum Pauli Parutæ junctim prodierunt edente filio Friderico Fabricio Lipsiæ 1685. 8. Obiit Vincentius A. 1667. Confer Acta Eruditor. A. 1686. p. 278. & Dictionarium Historico Criticum V. C. Petri Baylii.

VIPERTUS LUDOVICUS FABRICIUS JCtus vulgavit annotationes ad Joachimi Mynsingeri Observationes Camerales. Darmstadii 1666. 4.

ULRICUS FABRICIUS Confluentinus JCtus in Richardi ArchiEpiscopi Treverensis aulam juvenis adscitus per honorum & dignitatum gradus eo ascendit, ut & ad arcaniora consilia adhiberetur, & longinquiores gravioresque legationes pro eo obiret, quemadmodum & legatus in Hispaniam est in reditu defunctus cum vix attigisset annum ætatis septimum & tricesimum. Vitam ejus succincte descripsit Justinus Goblerus, Goarinus JCtus in præfat. ad Ulrici Fabricii

processum

processum judiciarium postumum, una cùm vita Petri Mosellani à Goblero scripta editum Basil. 1541. 8. Ex illa pauca hæc quæ studia ejus spectant excerpam: *Nec inter tot tantasque curas & negotiosissimas occupationes unquam tamen nisi quando valetudo prohibebat, studia intermisit: sed sive domi ageret, sive foris peregrinaretur, scribebat, meditabatur, componebat aliquid litteris litteratisque auribus dignum. Vidi equidem quæ è Græcis vertebat non inscite, ludebat quandoque carmine, versusque scribebat ex tempore quos ad chelim resonabat, voce manuque juxta paratus, in omnîbus his modestia singulari, & gravitate retenta. Elegantes & plurimas sæpe exarabat Epistolas, ita ut ad Plinii Secundi gravitatem ac dictionem quam proxime videretur accedere. — — — Aldo etiam & Asulano celeberrimis Venetiarum adeoque totius Italice typographis, veteres quosdam Codices, nec paucos quidem nec mediocriter doctos, quorum diligens erat ac sedulus per diœcesim Treverensem ex auctoritate & diplomate Richardi archipræsulis investigator, subministraverat, aliosque aliis excudendos dederat. Tum & in ultima illa ad Cæsarem Carolum V. in Hispanias profectione, in qua occubuit, quosdam secum extulisse, aut alioqui sublatos esse verisimile est, quos jam frustra è suo chirographo desideramus, ut sunt inter cætera duo libri Tertulliani de spectaculis, centum declamationes Fabii Quintiliani & nonnulli alii, qui illius occasu naufragium & ipsi passi sunt: ex quo ceu reliquiæ reservati erant quos jam antea typographis communicavimus Macrobius,*

crobius, Othones duo, Athanasius, Cyrillus Græce scripti Codices. Neque enim tale quicquam quod aliunde ille ad publicum usum acquisiverat, nobis, etsi jure possemus, privatim unquam reservandum duximus, sed in commune omnibus studiosis liberaliter visum est impartiri.

WERNERUS FABRICIUS Jetzehoa Holsatus, Chori Musici Lipsiæ in templo Paulino Academico Director, & in æde Nicolai Organœdus haud incelebris *A.* 1679. ætatis 44. defunctus. Nil me pœniteat sanum Patris hujus, qui amore, pia cura & institutione optime de me promeritus, & arte sua Musica Principibus probatus Viris, utinam ne tam mature ereptus mihi fuisset. Exstant ejus deliciæ Harmonicæ typis exscriptæ Lipsiæ 1657. 4. Sed longe plura ejus generis, MSta à me & aliis horum scitamentorum amatoribus asservantur. Mortem magnis passibus appropinquantem, memini qui puer lecto ejus adstabam exceptam ab eo hoc plausu:

Nun habe ich überwunden Creutz/ Elend/ Angst und Noth
Durch Christi Tod und Wunden bin ich versöhnt mit GOtt.

Sive ut Joachimus Fellerus ὁ μακαρίτης qui Rector tum Academiæ, programmate Funebri illius memoriam decoravit, eandem sententiam extulit latine:

Nunc vici tabem atque crucem cunctosque dolores,
Vulnera per CHRISTI nunc mihi parta salus!

Effi-

Effigiem ipſius ære deſcriptam & Concioni quam in ejus funere habuit B.L. Joannes Thilo præmiſſam Valentinus Alberti Theologus atque Philoſophus Lipſienſis inclytus ὁ νῦν ἐν ἁγίοις, cujus me fideliſſimæ tutelæ moriens pater commiſit, hocce honoravit tetraſticho:

Fabricii facies hoc vivida ſiſtitur ære,
Neſcia ſed ſiſti fama per ora volat.
Lipſia miratur dextramque pedemque ſonantem,
Orbem at per totum cantica ſcripta ſonant.

Patrem habuit Albertum Fabricium Organœdum Flensburgenſem: fratrem minorem natu, etiamnum, atque diu precor adhuc ſuperſtitem Stephanum Fabricium Paſtorem Gardingenſem meritiſſimum, avum Wernerum Fabricium Paſtorem Suderavienſem prope Crempâ in Holſatia.

WOLFGANGUS AMBROSIUS FABRICIUS de ſignaturis plantarum ſcripſit. Prodiit libellus Norimbergæ A. 1653. 4.

WOLFGANGUS FABRICIUS CAPITO Hagenoæ Alſatiæ opido A. 1478. parente Senatore genitus, Medicinæ primum tum Theologiæ deniq; Jur. Canonici Doctor renunciatus, in Theologia tamen docenda acquievit, quod variis in locis ac denique Argentorati fecit in quam urbem venit A. 1523. (ut narrat Melchior Sebizius in appendice Chronologica ad B. D. Jo. Schmidii Conciones in Jubileum Gymnaſii Argentoratenſis *A.* 1638. p. 221.) factus ibi ſacrarum litterarum interpres & Paſtor ad D. Jun. Petrum, quod munus adhuc A. 1637. obiit, ſicuti patet ex Agen-

dis,

dis Eccleſ. Argent. f. 24. Prius Cancellarius Cardinalis Moguntini, ut teſtatur Jo. Sturmius in Antipappo IV. part. 1. p. 7. Anno 1521. menſe Auguſto Canonicatum & Præpoſituram conſecutus eſt in Collegio Thomano à Leone Pontifice. Collegas habuit Bucerum, Antonium Firnium, Paſtorem Thomanum, qui primus ex Sacerdotum Argentinenſium ordine uxorem duxit, & Symphorianum Pollionem Presbyterum ætate grandem, primum ex iis qui Evangelium ſunt amplexi, & Paſtorem in æde S. Martini quæ erat in foro piſcario, ut docet idem Sturmius libro laudato p. 6. & 7. Obiit Fabricius A. 1541. ætatis anno 63. Confer ſi juvat quæ de illo referunt Melchior Adamus in Vitis Theologorum p. 41. ſeq. & ex eo Paulus Freherus in theatro virorum eruditor. p. 113. ſeq. tum quæ erudite annotata ſunt à Magnifico D. Joanne Fechtio in Apparatu ad Epiſtolas Marbachianas p. 167. ſeq. & Jo. Jacobo Hottingero parte 3. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Helveticæ Germ. vulgatæ p. 16. 55. &c. Chriſtophorus vero Sandius uti in veteres Eccleſiæ doctores non paucos, ita in hunc quoque Capitonem injurius fuit quod eum anti Trinitariis adſcripſit, & in ſua anti Trinitariorum Bibliotheca familiam ducere juſſit. Scripta ejus ſunt: *Enarrationes in Prophetam Hoſeam*, Argent: 1528. 8. & *in Habacucum* ibid. Argent. 1526. 8.

In Hexaëmeron explicatio ibid. 1539. 8.

Reſponſio de Miſſa, & Matrimonio, & jure Magiſtratus in Religionem. ibid. 1540. 8.

Epiſtola

Digitized by Google

Epiſtola ad Archi Epiſcopum Moguntinum, & Parænesis prior *S. Chryſoſtomi* ad Theodorum lapſum, latine verſa. Baſil. 1519. 4. Vertit & homiliam ejusdem Chryſoſtomi in dictum Apoſtoli: *utinam toleraſſetis paulum quiddam inſipientiæ meæ.* 2. Cor. XI. 16.

Suas quoque enarrationes in *Jonam* & *Malachiam* memorat, neſcio an editas, Bucero etiam laudatas.

Exſtant præterea ejus *Inſtitutionum Hebraicarum* libri II. Baſil. 1518. 8. Argentor. 1525. 8.

Vita Joannis Oecolampadii, quæ & Zwinglii Epiſtolis præfigitur A. 1548, fol.

De formando à puero Theologo, Epiſtola excuſa in fronte Phyſicorum Jacobi Summerhart.

Præfatiuncula præfixa libro *Martini Cellarii* (alio nomine *Borrhai*) *de operibus Dei* A. 1527.

Apponam & Catalogum ſcript. ejus Germanice editorum quem pridem texuit Joſias Simlerus:

Apologia qua cauſas exponit cur civis factus ſit, prædicarit & diſputationem publicam petierit, Argent. *A.* 1523.

Sacerdotes teneri ſalvo ſuo honore, civili jurejurando ſe Magiſtratui obſtringere. A. 1524.

Quid ſentiendum & reſpondendum ſit de controverſia Lutheri & Caroloſtadii A. 1524.

Reſponſio ad Conradi Tregarii Auguſtinianorum Provincialis exhortationem. A. 1524.

Novæ & arcanæ revelationes à Joanne Fabri excogitatæ. A. 1526.

Catechiſmns. A. 1534.

Diſputatio de Doctoratu A. 1535.

Admi-

Admiranda historia & sacra DEI admonitio ad Nicolaum Fry ab anabaptismo revocandum. A. 1534.

Defensio contra quorundam sontium confessionem Tabernis editam.

De disputatione Badensi Epistolæ duæ.

Precationes Psalmorum ex Capitonis translatione. Argent. 1536.

Prætereo inedita ejus in Genesin dictata priora *A.* 1526. & posteriora 1636. In Deuteronomium 1533. In Esaiam: (non absoluta) 1538. In Canticum Canticorum 1526. In Matthæum dictata priora 1532. & posteriora 1540. In utramque ad Timotheum & ad Titum ac Philemonem scriptas Epistolas A. 1531. Propositiones de Peccato Originali, & Epistolas.

Atque hæc de Fabriciis in præsenti dicta sufficiant, in quibus non omnes, fateor, occurrunt æque memorabiles, sed qualibuscunque illis perexiguum hoc in schediasmate datum spatii nemo opinor invidebit. His si præteritos de industria à me, & Fabros insuper velim addere, alteram centuriam facile impleverim. Sed jam quidem suffecerit levem hanc operam scriptoribus mihi cognominibus centum præstitisse, ut distinguendo eos, qui propter multitudinem facile confundebantur, memoriæ hominum qua possem lucidius commendarem.

FINIS.

Digitized by Google